Mr. President:— I have to inform Hon'ble Members that the nomination of candidates to the Standing Advisory Committees will be received by the Legislative Council Office before 12 noon on Tuesday the 6th of August 1935 and the elections if necessary will take place after question time on Wednesday the 7th of August, i. e., day after tomorrow. The rules regarding the formation of these committees have been published in the last Gazette.

Mr. E. P. Bhaskaran Menon:— On a point of information, how are the nominations to be given ?

Mr. President:—There should be one proposer and one seconder. The usual practice is this. The nomination paper must be by a proposer who would say that 'I propose so and so for election as a member to such and such Advisory Committee'. The Hon'ble Member making the nomination must ascertain whether the Hon'ble Member he is going to nominate is willing to serve. Then it ought to be seconded by another member.

Mr. K. M. Ibrahim:— On a point of order, Sir. Regarding question No.....

Mr. President:—Question time is over.

Mr. K. M. Ibrahim:— This is a point of order which can be raised at any time.

Mr. President:— No. The Hon'ble Member can do it tomorrow at question time.

Voting of Demands for Grants.

23—Medical—Rs. 3,65,456.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 3,65,456 under 23—Medical. In moving this grant I do not think I should waste the time of this House with any speech. I request the House to grant that amount.

Motion No. 31.

Mr. C. R. Iyyunni:— *To reduce the allotment of Rs. 55,962 for Hospitals by Re. 1 (To discuss the proposal to shift the Civil Hospital at Trichur from its present site.)*

Sir, since sending this cut motion I understand that the Government is not very keen upon it. If information is supplied with regard to that probably I may drop the matter altogether.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, for the information of the House I may state that as early as 19th April, 1934 this question was brought to the notice of the Government and the Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

appointed a committee to select a site. The committee consisted of the Chief Medical Officer, Diwan Peishkar, Chief Engineer, Municipal Chairman, Trichur and Mr. A. Sankara Poduval. The committee after seeing several sites in the town of Trichur made some proposals. Objections were raised about the different sites and the Government have not come to any definite proposal. Of the several sites proposed one was near the Mental Hospital, another was at Chembookavu and a third one near Poonkunnam. Subsequent to that a deputation called on the Diwan suggesting the idea of retaining the hospital in its present place. As it was not considered feasible that a modern up-to-date hospital could be built with all the necessary out houses in its present place the idea of retaining the hospital there had to be given up and a proper site had to be chosen. Very recently the Diwan went and inspected the several sites and we are now considering the one at Poonkunnam but no definite decision has been made on the point.

Mr. C. R. Iyyunni:— The object of this cut motion is only this: that the people of Trichur may be afforded an opportunity to state their case before a final decision is arrived at by the Diwan. If I can get an assurance like that I do not wish to press the matter for a division. This is not exactly the place for discussing this matter because most of the people who are assembled here may not quite appreciate the point unless local inspection is made.

Mr. President:— I propose to place this matter before the Advisory Committee for Public Health.

Mr. C. R. Iyyunni:— In that case I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 32.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— *To reduce the allotment of Rs. 55,062 for Hospitals by Re. 1. (The urgent necessity of improving the Trichur Civil Hospital).*

Sir, before I actually move the motion may I know whether the Government propose to ask the Advisory Committee to meet immediately and consider this question ?

Mr. President:— It is not possible to give an undertaking on that point. The whole question of the Trichur Civil Hospital will be placed before the Advisory Committee and it won't be possible for the Government to say when exactly the Advisory Committee will meet; but we will try to do it as early as possible.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— I don't propose to move this.

Motion was considered withdrawn.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Motion No. 33.

Mr. K. Ayyappan:— *To reduce the allotment of Rs. 55,062 for Hospitals by Re. 1. (To request the Government to delete from the rules for taking stipendiary students for training in Nursing, the provision of demanding security in cash or immovable property from the students).*

സർ, നെഴ്സിംഗ് ട്രെയിനിംഗിനു പോകുന്നവർക്ക് സ്റ്റൈപ്പൻഡ് കൊടുക്കുവാനായിട്ട് അവരിൽനിന്നും പണമായിട്ടോ, സ്ഥാവരസ്വത്തായിട്ടോ കുറെ സെക്യൂരിറ്റി വാങ്ങണമെന്നു ഗവൺമെൻറ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു് ഗവൺമെൻറ് കുറെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവമാണെന്നുള്ള ധാരണ എനിയ്ക്കില്ല പണം പോകാതിരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഗവൺമെൻറ് സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇതിൽ യാതൊരു ദുരുദ്ദേശവും ഗവൺമെൻറിനില്ലെന്നു് എനിയ്ക്കറിയാം. എങ്കിലും ഇതു സാധുക്കൾക്കു് കുറെ വലിയ ഉപദ്രവമായിതീരും ചിലപ്പോൾ ഗവൺമെൻറ് സർവ്വീസിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുന്നതിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിയ്ക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഗവൺമെൻറ് സർവ്വീസിലെ പ്രവേശനത്തെ കുറെ സെക്യൂരിറ്റിയല്ലേ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നതു്. ആ ജോലി കിട്ടുവാൻവേണ്ടിതന്നെ നെഴ്സിംഗ് ട്രെയിനിംഗിനു പോകുന്നവർ കുറെ പണം ചെയ്യാതിരുന്നു കൊള്ളും. അതിൽ കൂടുതലായി കുറെ സെക്യൂരിറ്റി വേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നെഴ്സിംഗിനുള്ള ട്രെയിനിംഗു കഴിച്ചുവരുന്ന കുറേക്കാലം ഗവൺമെൻറ് ജോലി ഇല്ലെന്നായാൽ പിന്നെ അതു് എന്തു ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് കൂടുതലായ ഒരു സെക്യൂരിറ്റി ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ, ചിലപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകൾവല്ല തെറ്റുകളും ചെയ്യാൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും അവരെ പിരിച്ചുവിടേണ്ടി വരികയാണെങ്കിൽ ഗവൺമെൻറിനു കുറെ പണം നഷ്ടമായി എന്നുവരും. അങ്ങിനെ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകൾക്കു വേണ്ടി ഗവൺമെൻറ് കുറെ പണം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ആ നഷ്ടം സഹിയ്ക്കുണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. പൊതുജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി, എറ്റവും നല്ല നെഴ്സുമാരെ കിട്ടുവാൻ അധികം അപ്ലിക്കേഷൻസുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി ഗവൺമെൻറിനു പണം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും കൂടി ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറ് ഒരുകൂടി കൺസിഡർചെയ്തു് സെക്യൂരിറ്റി വ്യവസ്ഥ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇതു ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ എതിർക്കുവാൻവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഉപക്ഷേപമല്ല. എന്തെങ്കിലും കുറെകൂടാതെ കഴിയുകയില്ലെന്നാണെങ്കിൽ പ്രേഴ്സണൽ സെക്യൂരിറ്റിവച്ചാലും തരക്കേടില്ല.

Mr. P. Raman Menon:— On a point of information, Sir, may

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I know whether this security requires only to the effect that she will serve the Government after the training is over ?

Dr. D. Raghavendra Rao:— These Nurses are taken on for training for a period of 3 years. During these three years they get a stipend. If due to certain gross misbehaviour they are dismissed, in order to safeguard the interests of the Government, Government had to pass this rule. We had an occasion when a Nurse had to be dismissed for bad behaviour during the course of her training. During the course of the training if they misbehave they are sent away and in order to make good to the Government the amount of the stipend advanced to them, we want a security. Recently there was an instance in which the person who stood as surety had no means to pay and we could not recoup the amount. Therefore, Government passed a rule like the one now in existence. I know it works as a hardship on the poor especially the sparsely represented communities who are mostly poor and I am forwarding to the Government a proposal to take personal security in such cases. If the present rule exists, as the Hon'ole Mover said, it will restrict the scope of selection. This year I have received a far less number of applications than I used to get. The net result would be, that the Department will not be in a position to get very good hands as the field for selection is small.

Mr. E. P. Bhaskara Menon:—Has the proposal made by the Chief Medical Officer met with the approval of the Government ?

Mr. President:— That proposal is going to be considered.

Mr. K. Ayyappan:— I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 34.

Mr. K. M. Ibrahim:— *To reduce the allotment of Rs. 55,062 for Establishment by Re. 1. (To be informed of the exact action that was taken on Cut Motion No. 7 dated 24th Karkadagam regarding the undesirability of reserving certain posts for E. M. P. hands which was carried by the House and to discuss thereon.)*

Sir, I don't feel called upon to discuss the intrinsic merits of the proposition that was carried by a majority of this House on the particular occasion under reference, because the opinion of the non-officials was so clearly marked, was so clearly voiced, was so clearly demonstrated on that occasion. My present complaint is about the action taken by the Government, on the motion of the House which

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

carried with it the sanction of the non-official majority. Having discussed all the pros and cons, gentlemen, of the particular proposition under discussion now your predecessors in this Hon'ble House carried a non-official cut-motion to the credit of the House and it was then up to the Government either to accept it or reject it with cogent reasons. But that was not what they did. Even on the floor of this House that day neither the Hon'ble Member for Medicine nor any of the Hon'ble Members on the other side was able to belittle the strength of the issue raised. They, instead of doing that either in this House or outside subsequently just put in a peremptory order in the Official Gazette saying the old arrangement must continue in the interests of service. Gentlemen, I submit that this savours something of the Star Chamber of old days. A motion that was fully thrashed on the floor of the House by the Non-official Members and a motion which was carried by a non-official majority ought to have been accepted by the Government in the fairness of things if the Government was a responsible Government. Suppose there were some very extraordinary reasons for rejecting it; all the same they should have had at least the grace to reject that proposition, stating the cogent reasons. They should have mentioned a, b, c, d, as so many reasons for the rejection of the cut and then say they were not able to accept the motion. Instead of that they simply said in the present instance that the Government thought that in the interests of service the old arrangement should continue. I say this savours something of an irresponsible despotism.

At least now, Sir, since the Government are showing a bit of their willingness to take the people into greater confidence regarding the administration of the country, we expect that this kind of dealing with non-official business with scant courtesy should be stopped for ever.

Then, Sir, about the intrinsic merit of the issue itself for the information of my Hon'ble new friends who were not then present here and who cannot form an opinion on the matter all on a sudden as well as to remind my old friends I may say a few words in that connection. Here the issue involved, Sir, is one of penalising a higher qualification for a particular post. A very strange thing indeed! Here by the order of the Government which is under reference now they have made a higher qualification a disqualification for a particular post. I think this is the silliest, stupidest, nonsensical absurdity I have ever heard. I can understand, Sir, of reserving certain high posts to certain high degrees. There is reason in that. But where is the reason in reserving certain posts to people with lesser qualifications? That is the point. We can appreciate for the efficient discharge

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the function of a high post, their saying that people with a specified high qualification are necesssary and that those particular posts are reserved for such people as possess the fixed high academic qualifications. That is a sound argument. There seems to be some grains of reasoning in that. But here, on the contrary, a man with higher qualification is debarred from being appointed to a proportionately lower post. Following this analogy it is just to say that graduates should not be appointed as low clerks in petty offices. In Calcutta, we hear, Graduates are even pulling rikshaws! Pursuing this analogy, hereafter our Graduates should not be allowed to become clerks in inferior offices and doubly so to draw rikshaws (Laughter). I think that will be putting a premium on people for their unfortunate possession of high qualifications. This looks absurd on the very face of it. I will add a few more words after hearing the official side and also my non-official colleagues who, I am sure, have studied the subject and can help me in this respect.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— Formerly for urgent despatch of work after moving the cuts we used to ask for the Government's position in the matter and if that is in accordance with the sense of the cut motion further discussion is stopped.

Mr. President:— I agree. It is quite possible that Government may be inclined to oppose the motion; but after hearing half a dozen members perhaps they may be persuaded to accept the motion.

Mr. T. S. Narayana Ayyar:— Sir, this question came before the Council once before and Government have thereupon issued certain proceedings, which the Hon'ble Member for Medicine has already brought to the notice of the House. Those proceedings were based on a consideration of the conditions which prevail in the Madras Medical Service. I find on a perusal of the half-yearly civil list (Medical) of the Government of Madras that out of 599 officers in the ordinary selection grade there is not one who holds any professional qualification higher than that of L. M. P.

There is one difficulty in the way of accepting any definite or wholesale rule abolishing the reservation of the cadre of Sub-Assistant Surgeons to L. M. Ps. Suppose there are a few L. M. Ps. who have put in some years' service, and an M. B. is recruited fresh to that cadre. The moment a vacancy occurs in the higher grade there will be a competition between the new M. B. and the L. M. Ps. already in service. If in such a case, an M. B. is considered to have a better claim, that would bar the prospects of the existing L. M. P's. in the ordinary course. This would obviously

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be an injustice, which the Government have to provide against. There is one solution possible. If M. B's. are prepared to enter this grade and take the chances and disadvantages of this cadre, equally with L. M. Ps without claiming any superiority as M. B's then that will be a position which the Government will be prepared to examine. The ban on M. B's to enter this grade may be removed, subject to the preservation of the rights in service of the existing L. M. Ps. in regard to promotion and subject also to the condition that an M.B. as such cannot claim any superiority or seniority in any future vacancy in the Assistant Surgeon's grade. On this basis, Government have no objection to re-examine this question.

Mr. K. M. Ibrahim:— Under that assurance I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 35.

Mr. K. M. Ibrahim:— *To reduce the allotment of Rs. 55,062 for Establishment by Re. 1. (Our hospitals are the heaven of the rich and the hell of the poor).*

നമ്മുടെ ആശുപത്രികൾ ധനവാന്മാരുടെ സ്വർഗ്ഗവും ദരിദ്രന്മാരുടെ നരകവുമാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരെ സൂചിപ്പിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യത്തിന്നാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജീവിതം തന്നെയും ധനവാൻറെ കൂത്തകയായിരിക്കെ അതിൽ അത്ഭുതമില്ല; കൊള്ളചെയ്യപ്പെടുന്ന ബഹുലക്ഷങ്ങൾക്കു ചികിത്സാലയങ്ങളിൽപോലും ശരണമില്ലെന്ന ദുരവസ്ഥയാണ് ഇന്നു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു്. ഉള്ളവനെ പോറ്റുവാൻ അവൻതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളും. ഗവർമ്മെൻറുകളുടെ ചികിത്സാകാര്യം നിലകൊള്ളുന്നതു മൂലകലക്ഷങ്ങളുടെ പരിരക്ഷണത്തിലത്രെ. നിയമങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും പണക്കാരനെ സഹായിപ്പാനും താലോലിപ്പാനും മാത്രം പര്യാപ്തമാകുന്നതുപോലെ ഭയങ്കരമായ ഒരു വിപത്തു പരിഷ്കൃതഗവർമ്മെൻറുകൾക്കു വരുവാനില്ല. "സർവ്വ ഗുണാഃ കാഞ്ചനം ആശ്രയന്തെ" എന്നപ്പോലെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതഭരണത്തിൻറെ മുദ്രാവാക്യം. (ചിരി) ആണായും പെണ്ണായും പിറക്കുന്ന എല്ലാപ്രജകളും സർക്കാർ തറവാട്ടിലെ അനന്തരവന്മാരും അനന്തിരവളും ആണ്. അതാണു ജനകീയാദർശം. അതു നിങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിൽ അവിടെനിന്നു മാറിത്തരിക, വെറുതെ സ്ഥലം മിനക്കെടുത്തരുതു്. (ചിരി) എൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ കൈക്കൂലിയും കോഴയും മറ്റു് എവിടേയും അല്പം അധികമെന്നുണ്ടെങ്കിലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതു' ആശുപത്രിയിൽ ഒട്ടും പാടില്ലെന്നാണ്. (ചിരി) എനിക്കു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ആദ്യം പിടിക്കുന്നതു് ഈ ആശുപത്രിയിലെ കൈക്കൂലിക്കാരെ ആയിരിക്കും. നിർഭാഗ്യവശാൽ എനിക്കു് അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അധികാരമുള്ളവരോടെങ്കിലും കുറെ പറഞ്ഞുനോക്കാമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ പ്രസംഗോദ്ദേശം. മുൻസിഫു കോടതിശിപായിമാരോ, പോലീസു് കാൺസ്റ്റബിൾമാരോ, മറവുള്ള വില്ലുക്കാരോ കൈക്കൂലിവാങ്ങിച്ചാൽ അതെല്ലാം തെറ്റായിരിക്കും. അക്കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവനും അവനു ആസന്നമായിരിക്കുന്ന മൃത്യുവും തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഭയാനകവുമായ ഒരു രംഗമാണു് ആശുപത്രികളിൽ അധികം നടക്കാറു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു്, മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി, രോഗികളുടെ സൌകര്യസമ്പാദനത്തിന്നായി കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്ന സംഗതി വാസ്തവത്തിൽ സഹിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത കുറ്റമാണു്. ഞാൻ പറയുന്നതു് കൈക്കൂലി തീരെ ഇല്ലാതാക്കണമെങ്കിൽ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കുകൂടി അതു കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നില വരണമെന്നാണു്. കുറെ തുകകൾ കൊടുക്കുവാനുള്ളതുകൊണ്ടല്ലേ കൊടുക്കാത്തവരുടെ പേരിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കു് അതൃപ്തിയും അനുകൂല്യമില്ലായ്മയും പുറപ്പെടുന്നതു്? എത്രതന്നെ നിസ്സാരമായ ശുശ്രൂഷകൾക്കുപോലും പാരിതോഷികങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരിൽ കുറെപേരെ പിടിച്ചു മാതൃകാപരമായ നിലയിൽ ശിക്ഷിച്ചാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിക്രിയകൾക്കു കാരണമാകുന്ന സിൽബന്ധികൾക്കു ഭയവും പേടിയും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു അന്തരീക്ഷം വന്നു്, ഈ കൈക്കൂലി താനേ നിന്നുപോകും. 'ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നു ചികിത്സിപ്പിക്കുവാൻ പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കിടക്കയ്ക്കടിയിൽ കുറെ പവൻകൂടി നിരത്തിവെപ്പാൻ തയ്യാറാവണം' എന്നൊരാക്ഷേപം നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ പരന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു് അക്ഷരംപ്രതി വാസ്തവമാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എത്രയാളും പണം കയ്യിലില്ലാതെ ആശുപത്രിക്കുള്ളിൽ കടന്നാൽ രോഗം മാറുകയില്ലെന്നുള്ള ബോധം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ചിരി) അതുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരേപ്പാട് ആശുപത്രികളിൽ അല്പമെങ്കിലും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനു വിഘാതമാണെന്നു ഗവൺമെൻറു ധരിക്കണം. ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി ആശുപത്രികളിൽ ഇപ്രകാരം സ്വർണ്ണമഴയും, വെള്ളിമഴയും ചൊരിയുന്ന സമ്പ്രദായം നിറുത്തേണ്ടകാലം വളരെ വൈകിയിരിക്കുന്നു. എന്തിനു താമസം വന്നാലും ഇതിൽ താമസം പാടില്ല. അമാന്തവും ആലസ്യവും ഈ കാര്യത്തിലെങ്കിലും വരാതിരിക്കട്ടെ എന്നു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. S. Manickam:—Sir, I beg to support the motion. Though this is the shortest cut motion tabled by my friend the Hon'ble Member for Cranganur, this appears to me as the strongest one. There is a complaint from almost all quarters that doctors nowadays are more anxious to feel the purse of the patient than the pulse. The stronger the purse, they diagnose it as a case of weak pulse, the weaker the purse they diagnose it as a case of strong pulse. I do not wish to emphasise the former part of the cut motion but I wish to emphasise the latter part concerning the poor. In most of the Hospitals of the State where the average attendance varies from 100 to 150 the sitting accommodation provided for is very very inadequate. There are only about 2 or 3 benches uncomfortable to sit on and insufficient to lie on, provided in all these hospitals. These patients, poor and suffering as they are, have to wait for long hours before they attract notice of the doctor in charge. I only request the Government to provide more comfortable seats larger in number to these poor patients who have to wait and wait till they draw the attention of the doctor in charge.

The next difficulty experienced by these poor patients is that doctors do not lend a patient ear to the complaints of these poor patients. Before hearing all their complaints they are anxious to write a prescription and hand them over to the patients. Doctors writing prescriptions before hearing complaints of the patients are as unwelcome and as unpleasant as Judges writing orders before hearing arguments of lawyers. Since our Government block consists of many members who are more lawyers I think this comparison may appeal to them. I request the Government to direct the doctors in charge of moffusil hospitals especially, to lend a patient ear to the complaints emanating from these poor patients. Ignorant as they are they feel a sort of satisfaction when they tell all the complaints and the nature of their disorders to the doctors. If the doctors do not hear them patiently and if they write the prescriptions before they hear them they think that medicines will be of no efficacy to them and the best part of the treatment is in my opinion confidence in a doctor. If you are not confident of the doctor who is treating you I do not think the medicine prescribed by him will be of any use. At least to create a sort of feeling of confidence in the minds of these poor patients and for medicines to be of any use to them, the doctors in charge of these hospitals should be very patient and put up with all sorts of inconveniences before they write prescriptions.

The next difficulty experienced by these poor patients is the difficulty at the dispensing window. There is only one small hole through which the patient puts his hand with the bottle and the prescription. The compounder does not see the patient. He

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

takes the bottle and if the bottle is dirty, he throws the bottle and prescription in a corner and if the bottle is clean pours some medicine and gives it back. The compounders generally do not give any instructions to these patients. If these patients ask the doctor for instructions he directs them to the compounder. The compounder is very impatient to give this information. If two medicines are dispensed, one for external use and the other for internal use, the medicine which has to be applied outside is taken in, and the medicine which has to be taken inside is applied outside. Such a case has actually taken place in the General Hospital at Ernakulam a few years back. I was an eye-witness to that. The strength of the medicine being very weak, it did not affect him. I only beg to draw the attention of the Government to these difficulties experienced by these poor patients. I am not exaggerating the difficulty that is undergone by these patients. Most of the officers here will not be able to appreciate the difficulties undergone by them because they rarely visit the Hospitals. At least some of the non-official Members who have had occasion to visit the hospitals would have seen these difficulties experienced by these poor people. The purpose of the hospital is to serve the poor people. A rich man does not want a hospital. He can have a doctor at his beck and call; he can purchase medicines from outside. It is the poor man that resorts to these hospitals more than the rich. Such being the case I only suggest to the Government that these difficulties that stand in the way of their getting proper treatment at the hands of the doctors who are specially appointed by His Highness the Maharaja for the amelioration of the poor must be redressed. I think it is high time that the Government looks into this matter and passes an order to the various doctors in charge of mofussil hospitals to look to the needs of the poor more than to the needs of the rich.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:—ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ഗനൂർ മെമ്പറും, ഇരിങ്ങാലക്കുട മെമ്പറും ഇവിടെ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം പരമാർത്ഥമാണെങ്കിലും, അതിനുള്ള പരിഹാരത്തിനു നാം ഗവർമ്മെൻറിനെ അട്ടത്തുമാത്രം പോയതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ഒന്നാമതായി ഗവർമ്മെൻറാശുപത്രികളിൽ പണക്കാർ പോകുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തണം. അതു സാധുക്കൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആശുപത്രികളാക്കണം. പണക്കാരാരും വിദേശങ്ങളിൽ ഗവർമ്മെൻറാശുപത്രികളിൽ പോകാറില്ല. യൂറോപ്പിലും മറ്റും അങ്ങിനെയാണെന്നാണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെ ഇവിടെ സാധിയ്ക്കുമോ ? ഇവിടെ ഏറ്റവും യോഗ്യന്മാരും പരിചയവുമായ ആളുകൾക്കാണ് ഏറ്റവും സ്വാതന്ത്ര്യം. അങ്ങിനെയുള്ള നമുക്കു പറ്റിയ ഡാക്ടർമാർ നമുക്കുണ്ടെന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം? ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട രണ്ടു മെമ്പർമാരും പറഞ്ഞ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാധുക്കൾക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടതന്നെയാണ്. അതിനു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഗവൺമെൻറു മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ പോര എല്ലാവരുള്ള സംഗതി ഈ സഭയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഞാൻ രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ ഇ. പി. സ്സ്ക്കരമേനോൻ:—സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപറ്റി ഞാൻ വളരെ കുറച്ചായിട്ടാണും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പറോട് എനിയ്ക്കു് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുവാനുള്ളതു് ഈ ഉപക്ഷേപം തീച്ചയായിട്ടും വോട്ടിനിടണമെന്നാണ്. അതു പറയേണ്ട ആവശ്യത്തിനാണ് ഞാൻ എഴുന്നേറു നില്ക്കുന്നതു്. ഇതിനെപറ്റി രണ്ടു മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി എനിയ്ക്കു പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇരിങ്ങാലക്കുട മെമ്പർ വളരെ ഭംഗിയായിട്ടും ചമൽക്കാരത്തോടുകൂടിയും ഈ സഭയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ കൂടുതലായി പറയുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട തെക്കെ ഈഴവ മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി എനിക്കു യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തേയും രാജ്യവാസികളേയും പുറംപാടുകളേയും, കുഡുംബത്തേയും ഒക്കെ നന്നാക്കീട്ട് പിന്നീടു ഗവൺമെൻറിനെ നന്നാക്കുവാൻ പുറപ്പെടാൻ നമുക്കു സാധിക്കയില്ല. നമ്മേയും നമ്മുടെ രാജ്യവാസികളേയും നന്നാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു ഗവൺമെൻറ്. അല്ലാതെ ഒരു ഗവൺമെൻറിനു നന്നാക്കുവാൻ നമ്മുടെ സമുദായങ്ങൾക്കോ, ഭൂസ്ഥിതിക്കോ സാദ്ധ്യമല്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പ്രദായം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിനൊക്കൊണ്ടു ചെയ്യുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. എത്രതന്നെ സ്വാർത്ഥമുള്ളവരായാലും സുഖക്കേടു പിടിച്ചാൽ മരുന്നുവേണം. അല്ലെങ്കിൽ അയാളും മരിയ്ക്കയേ ഉള്ളു. എത്ര ക്രൂരന്മാരും, നിഷ്ഠുരന്മാരും, ദുഷ്ടന്മാരും ആയുള്ളവർക്കും സുഖക്കേടു വന്നാൽ ചികിത്സിയ്ക്കുതന്നെ വേണം. സാധുക്കൾ ആയാലും അവർക്കും ചികിത്സ കൂടാതെ തരമില്ല. സാധുക്കൾ ഈ കാണുന്ന ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നു "സുഖമില്ല, ഇവിടെ കിടക്കണ"മെന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്ഥലമില്ല എന്നു പറയും. അതുപോലെതന്നെ മരുന്നു വാങ്ങാൻ പോയവർക്കു് എല്ലാമരുന്നുകളും കൊടുക്കുന്നില്ല. ചില മരുന്നുകൾ ഇവിടെയില്ല, അതു ഷാപ്പിൽനിന്നു വാങ്ങണം എന്നു പറയും. പരമാർത്ഥത്തിൽ വീട്ടിൽ ചിലവുകൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചുവരുന്നവരാണ് അധികവും. അങ്ങിനെ വരുന്നവർക്കായാലും സ്ഥലം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ, മരുന്നു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ശരിയാണോ? അതുകൊണ്ടു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ങന്നൂർ മെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്വരോട്ട് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഇതു തീച്ചയായും വോട്ടിനിടണം എന്നു തന്നെയാണു്. ഗവർമ്മെൻറു ശരിയായ മറുപടി തന്നില്ലെങ്കിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാംകൂടി യോജിച്ചു് ഇതു പാസാക്കുകയും വേണം.

മിസ്റ്റർ വി. എസ്സ്. കൃഷ്ണൻ വൈദ്യർ:—ആശുപത്രികളിൽ ഡാക്ടർമാർ അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാതേയും നടന്നുവരുന്ന അനാവശ്യമായ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു് രോഗാതുരന്മാരായി ചെല്ലുന്ന പണമില്ലാത്ത സാധുക്കൾക്കു് അവിടെനിന്നും രോഗശമനം വരുത്തുന്നതിനോ അവിടെ നില്ക്കുന്നതിനോകൂടി സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. അവിടെ നില്ക്കണമെങ്കിൽ ആളൊന്നുക്കു് നമ്പൂതിരിയായാൽ നാലണയും, നായരായാൽ എട്ടണയും, മഹമ്മദീയനായാൽ പന്ത്രണ്ടണയും, ക്രസ്ത്രാനിയായാൽ ഒരു ഉറുപ്പികയും ഈഴവനായാൽ ഒന്നേകാൽ ഉറുപ്പികയും, അധഃകൃതനായാൽ രണ്ടു ഉറുപ്പികയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളു. പണം ഇല്ലാതെ പോയാൽ അവരെ അസഭ്യവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു് ആട്ടി പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള എഴുപ്പാട്ടുകൾ ആണു് ഏതാണ്ടു് ആശുപത്രികളിൽ നടക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെൻറു ദയവുചെയ്തു സാധുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ട എഴുപ്പാട്ടുകൾ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതായിരിക്കും വലിയ രക്ഷ എന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. കുഞ്ഞുമൊയ്തീൻ:—സർ, ഇവിടെ ദിവാൻജിയവർകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ സ്കൂച്ചർ അഫ് സൊസൈറ്റിയെക്കൊണ്ടു് ഈ വിഷമങ്ങൾ നീക്കാമെങ്കിലും ഗവർമ്മെണ്ടിനു പരിഹരിക്കാവുന്ന ചില സംഗതികൾകൂടി അതിലുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവരെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഹാസ്പിറ്റലിൽ ചെല്ലുന്നരോഗികൾ തിക്കും തിരക്കുംകൂട്ടി അവരുടെ സെൻസ് അഫ് ആർഡർ കാണിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതികൊണ്ടു് പല ദോഷങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും ഡാക്ടർമാരുടെ കൃത്യനിഷ്ഠയില്ലായ്മയും, ധർമ്മബോധമില്ലായ്മയുംകൊണ്ടു് സാധുക്കൾ വളരെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി എനിക്കും മറ്റു സാമാജികന്മാർക്കും അറിവുള്ളതാണു്. ഒരു കെട്ടു വയ്ക്കോലോ, ഒരു കെട്ടു പുല്ലോ, മാങ്ങയോ, ചക്കയോ എന്തെങ്കിലും കരിനം കൊണ്ടുവരാതെ ആശുപത്രിയിൽ കടക്കുന്നവരോടു തൃപ്തിയില്ലാതെ പെരുമാറുന്ന ഒരു ഡാക്ടരെക്കുറിച്ചു് എനിയ്ക്കറിയാം. അദ്ദേഹത്തിൻറെ ന്യായം വളരെ ശാസ്ത്രീയമായിട്ടുള്ളതാണു്. എന്താണെന്നുവച്ചാൽ സാധാരണമായി രണ്ടോ മൂന്നോ അണ മാത്രം ഒരു ദിവസം വരവുള്ള സാധുക്കളിൽനിന്നും ചായപ്പീടികക്കാരിൽനിന്നും മറ്റു നിസ്സാരമായ തൊഴിലാളികളിൽനിന്നും അവരുടെ ആദായത്തിൻറെ ഒരു കാഹരി ഗവർമ്മെൻറിലേയ്ക്കു വസൂലാക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു് ഒരു ഡാക്ടർക്കു് ഒരണയോ രണ്ടണയോ അവരിൽനിന്നും വസൂലാക്കിക്കൂടാ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്ന

തു്. അദ്ദേഹവും ഗവൺമെൻറിൻെറ ഒരു അംഗമെന്ന നിലയ്ക്കു് ന്യായീകരിക്കാവുന്നതുമാണു്. ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇതെല്ലാം ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നവരുടെ മനോഭാവംകൊണ്ടു് വന്നുകൂടുന്നതാണെന്നാണു്: പൊതുജനങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചു് ആവലാതിപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ ന്യായമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതു് ഗവൺമെൻറിൻെറ ചുമതലയാണു്. ഈ സംഗതിയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും, ഈവക ആവലാതികൾക്കു തൽക്ഷണംതന്നെ ഒരു നിരോധനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എൻറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. C. R. Iyyunni:— Sir, I want to say one word with regard to the motion. It is not an unusual sight that if a rich man wants to go to the hospital for treatment the doctor will prescribe a medicine and he will get it dispensed at the dispensing window. But in the case of the poor man he might get a slip but some of the medicines prescribed he will have to purchase from outside. There may be other reasons also why he is forced to purchase medicines. It may be that the rich man may have gone to the doctor earlier and paid him something. In the case of the inpatients the same thing happens. In spite of the fact that there are good medicines in the hospital itself we find that in the case of the poor people they have to get the article purchased from outside. But in the case of a rich man this necessity does not generally arise. This invidious distinction certainly must be put stop to.

Then with regard to the other matter referred to by my Hon'ble friend that the hospital should be set apart entirely for the poor people I think that is not a fair thing for us to say. It may be that certain restrictions may be made so far as admission of the rich class is concerned. But to say that they can't get shelter inside the hospitals, I think that is going too far, since they are also paying to the Government taxes and so forth. Of course some special leniency may be shown towards the poor patients who go to the hospitals but in no instance should we say that the rich patients must be debarred from getting any benefit out of the hospitals. The wording of the motion appears to be rather extravagant or even coloured. We have to admit in spite of all that there is much scope of improvement in the hospitals. With these few words I resume my seat.

Mr. H. J. Walmesley:—Sir, I oppose this cut motion. I admit there is scope for improvement in the hospitals of the state but it is only due to want of funds that the Government do not find it possible to allot more funds for the purpose. I have first hand information about the Civil Hospital at Trichur and I can testify

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to the very high standard of medical aid given to the poor. I say that far from what the Hon'ble Member who moved this cut imagines, it is not a hell but more like heaven.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, I feel that the scope of this cut motion is very wide. Due to the persistent complaints in this House and by the suggestion of this House honorary visitors for every institution have been nominated and they have been visiting these hospitals and dispensaries during the last one year. There is not a single instance recorded by any one of the visitors which would go to show that the hospitals are as represented by the Hon'ble Member. On the contrary every one of them has been praising the work of the medical officers. We had very few hospitals and dispensaries in older times and most of these now in existence were built about 50 or 60 years ago to suit the conveniences then required. First of all the western system of medicine was not appreciated by the general mass of people. Take for instance the dispensaries that exist in Nemmara and other places. I do admit that in these old buildings there is no standing accommodation, for the patients. The number of patients that attend some of the hospitals and dispensaries in the State,—unlike dispensaries elsewhere,—varies from 600 to 700. Is it possible for one medical man to attend to all these people ?

Mr. E. P. Bhaskara Menon:— Engage more.

Dr. D. Raghavendra Rao:— It is possible, but where are the funds for it ? Where is the building ? Why? Even the General Hospital Out-patients Department was built 40 or 50 years ago. At that time the number of patients that used to attend was about 60. Even 28 years ago when I came here it was only about 100. Today it is about 800 or even more. The buildings are the same. What shall we do ?

Mr. P. Raman Menon:— So the Hospital has not improved all these years?

Dr. D. Raghavendra Rao:— Not with regard to the out-patient department. Government cannot devote all its revenue for the hospitals alone. Some of the hospitals in Europe spend twice the income of the whole of the State. The outpatient department is open for 3 hours and the number of patients that attend these out-patients is about 15 to 20. How is it possible to attend to these 800 or 900 people by one medical man here ?

Another point raised is that the rich people come to the hospital for medical aid. If some of the Hon'ble Members come to the Hospital and if I do not give them preference what will they say ? The poor people are also treated very well in the hospitals. Let any Hon'ble Member visit an institution and bring to me

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

specific complaints regarding the doctor in charge, and I can assure you that I will take the necessary action.

Mr. K. M. Ibrahim:— The doctor doesn't make a hospital.

Dr. D. Raghavendra Rao:— There are other servants also. There is equipment and all the necessary medicines. Everything that could possibly be done has been done, and I think the medical department in the State is not being viewed in the proper way by the cut motion here.

Mr. K. M Ibrahim:— So I think some attempts can be made to remedy the defect.

Dr. D. Raghavendra Rao:— If any specific complaints are brought to my notice I assure the House that I shall take very stringent measures to have the wrong doer booked. So far as I am aware, I have not come across any single complaint. I dare say the Member himself knows what I have been trying to do for improving all the institutions in the State. I know what is behind his mind. He says that the institutions should further be improved. I fully agree with him.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—സർ, എനിക്ക് "പാരഡാക്സിൽ" സംസാരിക്കുന്ന സമ്പ്രായം അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിഷ്ക്കരണത്തെക്കുറിച്ച്—ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുവാൻ തെളിവുള്ള ഒരു പരിഷ്ക്കരണത്തെക്കുറിച്ച്—പറയുമ്പോൾ അതിനെ അർഹിക്കുന്ന ജനസമുദായമാണോ ഇവിടെയുള്ളത്, ആ പരിഷ്ക്കരണങ്ങളെ പ്രാപിക്കുവാൻ മാത്രം യാതൊരു കുറവുമില്ലാത്ത പരിപൂർണ്ണന്മാരാണോ ആ പൊതുജനങ്ങൾ എന്നൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? പൊതുജനങ്ങൾ വളരാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ അവർക്കുവേണ്ടി പാടുപെടേണ്ട കടമ നമ്മിൽ ഇരിക്കുന്നത്? പൊതുക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ക്ലേശങ്ങളൊന്നും സഹിക്കേണ്ട ചുമലത വ്യക്തികൾക്കില്ലെന്ന് ഒരു പിശാചു നമ്മുടെയെല്ലാം ഹൃദയങ്ങളിലിരുന്ന് എപ്പോഴും മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പിശാചിന്റെ പിഴച്ച യുക്തിവാദത്തിനു് അടിമപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിലാണു നമ്മുടെ ദിവ്യത്വം കുടികൊള്ളുന്നതു്. ഇവിടെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം വേണമെന്നു നാം എപ്പോഴും മുറവിളികൂട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ; എന്താണ് ഈ വാദത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ 'പോരായ്മകൾ' ബാധകമാകാഞ്ഞതു്? ഇവിടത്തെ പൊതുജനങ്ങൾ വളർന്നിട്ടില്ല; സംഘടിതമായ ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം ഈ നാട്ടിൽ സുദൃഢമൂലമായിട്ടില്ല; സംഘടിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയെ സേവയും ശുപാർശയും ആൾ വലിപ്പവും നോക്കാതെ അനുകൂലിക്കുന്ന ജനാന്തരീക്ഷമില്ല; അതിനാൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഇവിടെ നടപ്പാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ് ആ വാദത്തിനു് ഈ 'ന്യായക്കാർ' സമാധാനം പറയുക. അതു നമ്മുടെ ഒരു വാഗ്വൈഭവം മാത്രമായിരിക്കും. അതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ട് അപകടം പിടിച്ച ഈ വാദഗതിയെ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുകരിക്കരുത്. നിഷേധം അലങ്കാരമായി വിചാരിക്കുന്ന ഗവൺമെൻറിനു ഒരു താങ്ങു മാത്രമായിരിക്കും ഈ വാദം. (ചിരി)

പെൺകുട്ടികൾക്ക് ആൺകുട്ടികളുടെ പകുതികൊടുക്കണം, സിവിൽ വിവാഹം നടപ്പാക്കണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏതു വാദം കൊണ്ടുവന്നാലും ജനങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കുറവിനെ ഒരു ഏതുവാദമായെടുത്തു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലേ; 'പേരഡാക്സുകാർ' ഈ മാരണം പിടിച്ച കമ്പക്കുടിനു തീ കൊടുക്കുന്നതു് എന്തിനാണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. (ചിരി) ആകാശം തുളയുന്ന വിപ്ലവം പറഞ്ഞതിനുശേഷം 'എന്നാൽ ഇതൊന്നും ഇപ്പോൾ നടക്കയില്ല' ആദിയായി പാതാളംവരെ പച്ചവെള്ളം ഒഴുക്കുന്ന പ്രായോഗികവൃദ്ധന്മാരും വിപ്ലവ ബുദ്ധായിക്കാരും ഇതും ഇതിനപ്പുറവും പറയും! എനിക്ക് എൻറെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ Walmesly യോടു് ഒരുസംഗതി പറയുവാനുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷിൽ "One Sparrow does not make a Summer." എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ടു്. അതുപോലെ അവിടെയും ഇവിടെയും കാരോ സംഗതി ഭംഗിയായും ഭേദമായും തൃപ്തികരമായും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയെന്നിരുന്നാലും എവിടെയോ ഒരു ദിക്കിൽ എതോ ഒരു വസരത്തിൽ എന്തോ ഒരു സംഗതി (ചിരി) അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുവെന്നിരുന്നാലും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിനു് അതൊരു സമാധാനമാകയില്ല.

പിന്നെ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽപെട്ട സംഗതി വളരെ വ്യക്തമായിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടു. വിസ്തീർണ്ണം പോരെങ്കിൽ അതു വളരെ വ്യക്തമാക്കിത്തന്നെ ഇവിടെ പലരും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. "8 ണ, 10 ണ, 12 ണ, ഒരു രൂപാ, കന്നരൂപാ" പിന്നെ ചില സാധനങ്ങളുടെ കണക്കും പറഞ്ഞുകേട്ടു. "വയ്ക്കോൽ, കമ്പളങ്ങ, മത്തങ്ങ (ചിരി) ഇതിൽ കൂട്ടതലായി കൈക്കുലി നിരക്കിനെക്കുറിച്ചു് എന്തു വിശദീകരണമാണു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർക്കു വേണ്ടതു്? എതായാലും ഈദൃശ സംഗതികളിൽ വേണ്ടത്ര ഒരു പരിഷ്കരണബുദ്ധിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ വിഷമിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ ഉപക്ഷേപം ഞാൻ പിൻവലിക്കാമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

Mr. President:—The House now stands adjourned to quarter past two.

The House rose for Lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-15 p. m. with the Deputy President in the chair.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Motion No. 36.

Mr. V. K. Krishnankutty:— *To reduce the allotment of Rs. 24,262 for Hospitals by Re. 1. (The opening of an aided dispensary at Thaniam Tripayar.)*

Sir, people of Thaniam, Kizhupillikavu, Vadakkummuri, Kizhakkummuri, Chahoor and Alapad and adjoining places have felt the need for an aided dispensary at least for the last few years, and the matter has been brought to the notice of this House in more forms than one and on more occasions than one and one all those occasions, the Government had been pleased to make promises. I think that with regard to the Government, promises cannot be enforced. Their attitude seems to be that because it is they that make the promise, it is their right to break the same promise. If for all the breaches of the promise that Government made in the Council they are hauled up in a court of law for damages, I think our Governmet will be easily made an insolvent. Such a large number of breaches of kind promises have been made in this House.

With regard to this matter, the Government more or less promised to make a provision in the budget for the year 1111. Seeing that it was not made, the cut motion has been tabled.

With regard to the history of this need, the Hon'ble Member for Urakam will enlighten the House further.

People of Thaniam presented petitions after petitions to the authorities concerned but even now, the desired effect has not been obtained. Another petition has also been forwarded to the Diwan recently. The matter is, strictly speaking, local and if the Government is prepared to accept the position to make another promise that the matter will be budgetted for the year 1112 at least, I will not press it to a division.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— Sir, I support this motion. The Hon'ble mover has charged me with the duty of giving the history of this motion. I shall do so in a few words. I think it is since 3 or 4 years that I used to table motions on the subject in this Council and I very distinctly remember on the first occasion I was told by the Government "Oh! That is a very fine idea. They certainly require a hospital. We will do our best to provide one when the funds permit." They sent me away that year like that. In the next year, I tabled a similar motion and I was told that the ailing public of Varandarilli is more hard-hit than the people of Peringottukara and they very reluctantly said that they could not oblige the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

people of Peringottukara that year and that they would do so next year. I think the next year they told me that Desamangalam is more in need of a dispensary than Peringottukara, and this year they have provided one for Desamangalam. There seems to be something wrong with this motion. I do not know what it is that made the Government shift its ground from one to the other. Any way, I am glad that the member returned by that constituency has brought forward this motion. My only request this time is that the Chief Medical Officer may not tell us this time also that there is no chance this year, that they have made up their mind to provide one for the next year to some other place and wait for another two years. This is a very big place which is very thickly populated. There is no other dispensary near and they have to travel 4 or 5 miles before they get real medical help. The major portion of the people of my constituency is going to be benefitted. I therefore request Government in all earnestness to consider this question and give us a dispensary in this year itself by making a shifting of figures in the budget.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:—സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. പെരിങ്ങോട്ടുകര ഒരു ആശുപത്രി ആവശ്യമാണോ അല്ലെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമാണോ എന്നു ഗവൺമെൻറു മനസ്സിലാക്കാത്തതു കൊണ്ടല്ല ഇതുവരെ ഒരു Grand-in-aid ഡിസ്പൻസറിയെങ്കിലും അവിടെ സ്ഥാപിക്കാത്തതു് എന്നും, എന്നാൽ പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാമെന്നും ഞങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഗവൺമെൻറു, ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും അത്യാവശ്യവും കൂടി മനസ്സിലാക്കണം. ഉടുക്കുന്ന മുണ്ടു് അത്യാവശ്യമാണു്, പുതക്കുവാനുള്ള മുണ്ടു് ആവശ്യമാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഇതിൻറേയും വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കണം. പെരിങ്ങോട്ടുകരെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിക്കുവാൻ തദ്ദേശനിവാസികൾ വളരെകാലമായി അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിട്ടു്. ആ പരിശ്രമത്തിന്നു് നാട്ടുകാർ ഇതുവരെ ചിലവിട്ട പണംസ്വരൂപിച്ചുവച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ സംഖ്യകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി അവിടെ സ്ഥാപിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഗവൺമെൻറിൻറെ ഫണ്ടില്ലായ്മയ്ക്കു് ഇനിയും ഒരു അവസാനംകാണുന്നില്ല. തദ്ദേശനിവാസികൾ കൊടുക്കുന്ന നികുതി ഫണ്ടിൽ കേറാത്ത പണമാണോ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. നികുതി കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ ഗവൺമെൻറു് നിർബ്ബന്ധനടപടിമൂലം ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു പിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിനെ ഞെക്കി പിഴിഞ്ഞു മേടിക്കുവാനും അവകാശം പറഞ്ഞു മേടിക്കുവാനും ഞങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കാം ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറു് ഇത്രവലിയ അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. താന്നും,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പൈന്തുര്, വടക്കുംമുറി, കിഴക്കുംമുറി, മുത്തേരി, കുറുകപ്പിള്ളി, പൈറ്റിലാശ്ശേരി, ചാഴൂർ, ചോറാളം, അലപ്പാട്ട്, പൊറത്തൂര, പഴവ്, കിഴപ്പിള്ളിക്കര ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പൊരിങ്ങോട്ടുകരെ ഒരു ആസ്പത്രിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ്. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു് അവിടത്തെ അരപട്ടിണിക്കാർ കണ്ടതും കിട്ടിയതും തിന്നു രോഗികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും അത്യാവശ്യമാണ്. പൊരിങ്ങോട്ടുകര നിവാസികളോടു ഗവൺമെൻറു ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്ന ചിറമ്മനയവും ഫണ്ടില്ലായ്മയും മാറിവെച്ചു് ഉടനെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി അവിടെ തുറക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. അതിനും ഇപ്പോൾ ഫണ്ടില്ലായ്മകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറു നിർദ്ദയമായി പിൻമാറാൻ വിചാരിക്കയാണെങ്കിൽ ഒരു Grand-in-aid ഡിസ്പെൻസറിയെങ്കിലും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ അനുവദിച്ചു തരണമെന്നു ഗവൺമെൻറിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao:—What the Hon'ble Member for Urakam said is a fact and this year proposals for opening 4 grant-in-aid dispensaries, one for Peringottukara, another for Desmangalam, the 3rd for Vilangans and the 4th for Alur, were sent up before the Government, and unfortunately it was not possible to include all the four. The Government decided to open one at Desamangalam, because, as the Hon'ble Member himself knows, the needs of Desamangalam were greater than those of Peringottukara. As only one was sanctioned the Government decided that Desamangalam should have it. Government will probably provide one for Peringottukara next year.

Mr. V. K. Krishnankutty:—In the light of the present promise, I don't think that the motion should be pressed to a division. If the promise is not fulfilled, I will bring the motion again until the object is carried out; and if the promise is not realised, I will say to my constituency the same position that I am not able to do for want of funds of the Government. I beg leave of the House to withdraw my motion.

The motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 37.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— *To reduce the allotment of Rs. 13,330 for Rural Dispensaries by Re. 1. (To suggest a better method of supplying medicines to the rural dispensaries.)*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, I think the Government is now spending Rs. 30 every month on account of medicine to the various rural dispensaries in the State. They are now sending medicines from the Medical Department here and charging those medicines at the rate at which they are purchasing them from outside. As a matter of fact, on a comparison of figures, I am sure that a large quantity of medicine could be obtained for Rs. 30, if purchased locally. I therefore suggest that the Government would be pleased to consider some proposal by which these dispensaries will be able to realise the full benefits of the Rs. 30 given to them in the shape of medicines. I understand they are appropriating a portion of the money on account of trainage or carriage expenses and then charging for containers and such other things. I can suggest one method. I am not asking the Government to accept it finally. It is to ask those doctors in the rural dispensaries to purchase medicines locally and ask the medical shop people to send their bills for payment to the Chief Medical Officer and the Chief Medical Officer after verifying it with the figures will make the necessary payment. Some such means by which the people may be enabled to enjoy the full benefits of the amount that the Government give on account of these medicines will be adopted. I request that the Government would be pleased to consider this matter.

Dr. D. Raghavendra Rao:—While thanking the Hon'ble Member for the point brought forward before the House, I have to correct the statement that medicines could be had locally at a cheaper rate. Last year, a valuation list was sent in the early part of the year to these dispensaries on a wrong basis and it is that mistaken impression that it was the final price that gave rise to this cut. Subsequently when the matter was brought to my notice, actual prices for which we purchase drugs for the department were charged and to say the least, the medicines that are purchased by the Department are at cheaper rates. I compared the prices in the cheapest firms in Bombay from where the usual stock-holders at Trichur used to get. The prices charged by the chemists are decidedly at least 50 per cent more than what the Government is charging these dispensaries. I have, personally, not the slightest objection to hand over the Rs. 30 to them. But there will be the other cry subsequently that the poor people of the locality are not getting medicines. I may assure the Hon'ble Member that the prices charged at present to the rural dispensaries are at least 50 per cent cheaper. This mistaken impression was due to a faulty valuation of the medicines on a wrong basis, and it was subsequently corrected.

Mr. E. Ikkanda Warriar:—For the time being, I shall accept the statement made by the Hon'ble Member in the absence of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

further facts. I know of medicines like methol where the prices quoted by the department are greater. I have verified these figures with respect to 2 or 3 dispensaries. I shall try to get these facts by means of questions, and until then I am satisfied with the answer given by the Chief Medical Officer and in the hope that they will direct their attention to give the medicines to the best advantage of the people, I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 38.

Mr. E. Ikkanda Warriar:— *To reduce the allotment of Rs. 13,330 for Rural Dispensaries by Re. 1. (To impress upon the Government the necessity of providing compounders for the rural dispensaries.)*

Sir, this is also one of the long-felt grievances of the rural dispensaries and I have been bringing every year in some form or other to the notice of the Government the desirability of giving some help to these dispensary doctors. I am told that there are dispensaries where the average attendance ranges from 50 to 75; and it would be very difficult for the medical officer to attend to all of them at their convenience. He may have other calls also from outside. There is nobody to help him. Suppose there would be a case where he has to apply chloroform, there will be nobody to help him. I would, therefore, request the Government to give these dispensaries one compounder each and if that is not possible, I would make a further request to give at least an attender to each of these dispensaries. With these words, I commend this motion to the acceptance of the House.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:— സർ, ആണറിസിസ്റ്റും വേണമെന്ന് ഈ നിയമസഭ വളരെകാലമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ വാദം നടപ്പിൽ വന്നാൽ പലരെ ഗ്രണമുണ്ടെന്നാണ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ആ വാദം വാദിക്കുന്ന നിയമസഭയോട് ഗവൺമെൻറിനു കൂടുതൽ കൂടുതൽ പണം ചോദിക്കുവൻ ന്യായമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. റൂറൽ ഡിസ്പെൻസറി നടത്തുന്ന ഒരാൾക്കു് ഒരു കമ്പൗണ്ടറെ വയ്ക്കുന്നതിനു മാത്രം പ്രാക്ടീസു കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ആളെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു കാര്യമില്ല. പ്രൈവറ പ്രാക്ടീസു ധാരാളം കിട്ടുന്ന ഒരു ഡാക്ടരെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ അതു നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുള്ളു. ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും ഒരു കാശു ചിലവാക്കാതെതന്നെ ഡിസ്പെൻസറി നടത്തുവാനുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാകണം. ഇപ്പോൾ നാലോ അഞ്ചോ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ഡിസ്പെൻസറികൾ വച്ചുപോരുകണമെന്നു പറയുന്നു. അവിടെ ഡിസ്പെൻസറി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാര്യം വെക്കുന്നതോ നല്ലതു്, ഉള്ളതിനു കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കുന്നതോ നല്ലതു് എന്നു ഗവൺമെൻറ് ആലോചിക്കണം. ഉള്ളപണം അധികം സ്ഥലങ്ങൾക്കു ദോഷം വരാത്ത രീതിയിലും വെറുതെ ചിലവാകാത്ത മാതിരിയിലും പങ്കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ആ നയമാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. 60 ഉറുപ്പിക കൊടുത്താൽ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി തുടങ്ങുവാൻ ഒരു സഹായമായിത്തീരും. മറ്റതെല്ലാം അതാതു സ്ഥലത്തെ ഡാക്ടർമാർ തന്നെ നടത്തുന്നതിനു് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അധികം സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടൽ ഡിസ്പെൻസറി തുറക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും കൂടൽ ഡിസ്പെൻസറി വരുന്നതുവരെ ഇതുവരെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കൂടൽ ഡിസ്പെൻസറികൾക്കു കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കുന്ന നയത്തിൽ ചെന്നു ചാടരുതെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, the rural dispensary system was started here a few years ago and their number has risen to 18. The idea of a rural dispensary is that a medical practitioner who generally belongs to the place settles down in the place and the Government gives him a grant also, so that he may settle down in his village. With that idea in view and to give free medicines to the poor people of the locality another grant is given. Subsequently, this House brought before the notice of the Government that there should be a midwife attached to that dispensary. So, the recommendation of the Council was also accepted and in these places a midwife was also sanctioned. The daily average attendance in these dispensaries ranges from about 8 to 35. It is not a fact that these dispensaries are catering to the needs of 80 people. It may be that in certain seasons during the year the number of attendance rises high. But the average number in these dispensaries is 8 to 35. Most of them are below 20; and it is not possible for the Government with its limited resources now to think of giving a compounder to these dispensaries. The 3rd thing is that the giving of a compounder to these dispensaries, in whose hands the administration of Chloroform in a dispensary is to the entrusted, is unprofessional. The danger attendant upon such a course is very serious. In this State, at present, there are various institutions all round, so much so, that cases wherein such serious treatment is necessary, it is much better, in the interests of the patients, to go to the nearest dispensary where there are more than one doctor. It is not possible for the Government, at present, to entertain the services of a compounder for each of these dispensaries.

Mr. K. Ayyappan:— May I know how many dispensaries are there with 8 attendance daily ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao:— Most of them between 8 to 10 and 12 and some of them like Ollur and Cherpu where the number is more than 20 and some others below 20.

The motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 39.

Mr. K. S. Panikkar:— *To reduce the allotment of Rs. 13,330 for Rural Dispensaris by Re. 1. (That Doctors employed in rural dispensaries deserve better treatment and encouragement at the hands of the Government.)*

ഉൾനാടുകളിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശം 400 Grand-in-aid ഡിസ്പെൻസറികളോളം കൊച്ചീരാജ്യത്തു് ഇതുവരെ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പറുടെ വാക്കിൽനിന്നും മനസ്സിലായതു്. ഈ ഗ്രാൻഡ് ഇൻ എയ്ഡഡ് ഡിസ്പെൻസറികളിലുള്ള വൈദ്യന്മാരെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ നല്ല വണ്ണം പരീക്ഷ കഴിച്ചു് അർഹതയുള്ളവരെ മാത്രമേ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു് എടുത്തു വെക്കാവുള്ളു. അവർക്കു് മരുന്നിനും ശമ്പളത്തിനുംകൂടി 720 ഉറുപ്പികയാണു് ഒരു പ്രത്തിൽ കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അവർ മുതൽകൂടിനു് (Bond) സർക്കാരിലേക്കു് എഴുതി കൊടുക്കണം. അതിൽ, അവർക്കിഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ അവിടെനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകാൻ പാടില്ല. ആ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പോകണമെങ്കിൽ മൂന്നു മാസത്തിനു മുമ്പു് അവർ ഗവർമ്മെൻറിലേക്കു നോട്ടീസു കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു് അവരെ എപ്പോൾ പിരിയ്ക്കണമെന്നു തോന്നുന്നുവോ അപ്പോൾ പിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാണു ബോണ്ടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവർക്കു് അവിടെനിന്നു് ഉയരുവാനോ മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തേക്കു കയറുവാനോ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു് ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനോ യാതൊരു വഴിയും ഇല്ല. സാധാരണ ഡിസ്പെൻസറികളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള സകല റിക്കാട്ടുകളും അവർ സൂക്ഷിക്കണം. ശിപായി ഇല്ല; ക്ലാർക്കില്ല, കമ്പൗണ്ടരുമില്ല, സഹായത്തിനു മാറ്റ യാതൊരുത്തരുമില്ല, ഈവക തസ്തികകൾ അവിടേയ്ക്കു ആവശ്യവുമില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ വല്ല പുതിയ ഒഴിവുകളും വരുമ്പോൾ അതിനെല്ലാം പുറത്തുനിന്നു് ആളുകളെകൊണ്ടുവന്നു നിയമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വേറെ എവിടെയെങ്കിലും വല്ല ഒഴിവുകളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അപേക്ഷകരുടെ സ്ഥാനത്തു് ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡു് ഡിസ്പെൻസറികളിലെ ഡാക്ടർമാർക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ മേല്പറഞ്ഞ ബോണ്ടിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു് അവർക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. മൂന്നു മാസ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തെ അവധി കഴിയാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് അതിനു കാരണം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ എന്നും മുപ്പതു് ഉറപ്പിക്കയും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഉൾനാടുകളിൽ ആ സാധുക്കൾ ഇരുന്നു തിരുങ്ങി തിരുങ്ങി കഴിയണമെന്നാണു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ ഈ സാധുക്കളോടു ചെയ്യുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണു്. അവരെ മനഃപൂർവ്വം ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്നതന്നെ പറയണം. ഈ ഉപദ്രവം എല്ലുവാനുംകൂടി ആളുണ്ടാകുന്നതു് നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണു്. അല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമല്ല.

മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ പുതിയ നിയമനങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ഡിസ്പെൻസറികളിൽ വേല ചെയ്യുന്ന വൈദ്യന്മാർക്കു മുൻഗണന കൊടുക്കണമെന്നു ഗവൺമെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡു ഡിസ്പെൻസറികളിലെ ഡാക്ടർമാരെ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അനവധി ഡാക്ടർമാരെ—L. M. P. മാരെ—ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുറമെ പല ഒഴിവുകളും കണ്ടിട്ടു് അപേക്ഷകളയയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കാരണംകൊണ്ടു്—ബോണ്ടിലെ നിശ്ചയംകൊണ്ടു്—അവക്കു് അതിനും സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അവർ അങ്ങിനെ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. വലിയ വലിയ ശമ്പളവും ആർത്തന്നെ ബത്തയും വാങ്ങി വരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഇവരുടെ കഷ്ടപ്പാടിനെപറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയാൻ കഴികയില്ല. എങ്കിലും ഇവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു് എത്രയുണ്ടെന്നു നമ്മൾകരുതുന്നു ഒന്നു ഊഹിച്ചു നോക്കാം.

അതുകൊണ്ടു ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡു ഡിസ്പെൻസറികളിലെ ഡാക്ടർമാർക്കു് മെഡിക്കൽ വകുപ്പിൽ വരുന്ന പുതിയ ഒഴിവുകളിൽ മുൻഗണന കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഈ കൌൺസിൽ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഇ. പി. ജോസ്ക്കരമേനോൻ:—ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസർ കുറച്ചുമുമ്പു് ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്, കായ്മയായിട്ടുള്ള സുഖക്കേടുകാരാരും ഈ ഗ്രാൻറ്—ഇൻ—എയിഡു ഡിസ്പെൻസറികളിലേയ്ക്കു പോകരുതെന്നും, നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള വേറെ ആശുപത്രികളിലേയ്ക്കു പോകണമെന്നുമാണു്. അപ്പിടെ ഒരു കമ്പൌണ്ടർ വന്നു് ക്ലോറോഫാം കൊടുത്താൽ അപായമാകും. രണ്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നാൽ അപകടം കുറയുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. അതിൽ ഒരു കായ്മം എനിയ്ക്കു ചോദിയ്ക്കുവാനുണ്ടു്. ബാക്കിയുള്ള ഗവൺമെൻറു ഡിസ്പെൻസറികളിലെല്ലാം രണ്ടു ഡാക്ടർമാരുണ്ടോ? എല്ലാസ്ഥലത്തും അങ്ങിനെയുണ്ടാകയില്ല. ആ ഒരു ഭാഗം അങ്ങിനെയിരിയ്ക്കട്ടെ. മറ്റൊരു ഭാഗമുള്ളതു് ഇവിടെ പറയാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അങ്ങിനെയുള്ള ഡിസ്പെൻസറികളൊന്നും വലിയ നിലയും, വിലയും, ചികിത്സാക്രമവുമുള്ളതായി കണക്കാക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ഇങ്ങിനെ ഈ പണം ഇല്ലാത്തകാലത്തു് ഡിസ്പെൻസറികളെ വച്ചു പുലർത്തുന്നതു്. സാരമായ സുഖക്കേടുകൾക്കൊന്നും അവിടെ പോകണ്ട. വേറെ ദിക്കിലേയ്ക്കു പോകുക എന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ ഇവിടെ പറയുന്നു. എന്നിട്ടു് ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു് ആ വകുപ്പിന്നു് പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വയ്ക്കുവാനായിട്ടു ഡിസ്പെൻസറിയും വച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു് അതിൻെറ സകല ചിലവും കഴിയണം; വടക്കെ ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ മൂന്നുമാസത്തിനു മുമ്പു നോട്ടീസു കൊടുക്കണം; അതുവേണം; ഇതുവേണം, കശപിശയൊക്കെയുണ്ടു്. ചോദിച്ചാൽ ഇതൊക്കെ നിങ്ങളെ നന്നാക്കാനാണെന്നു പറയുകയുംചെയ്യും. കൈലാസം നന്നാക്കാൻ ആരും പ്രയോഷ്ടം നോക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഡിസ്പെൻസറികളെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു് ഈ സ്റ്റേറിനു വല്ല ആവശ്യവുമുണ്ടോഎന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

പിന്നെ അവിടെ സാധാരണ എട്ടോ പത്തോ രോഗികളേ വരുന്നുള്ളു എന്നൊരു കാരണം പറഞ്ഞു. ആ എട്ടുപത്തു രോഗികൾ വരുന്നവരും രോഗികളല്ലെന്നു വരുമോ? ഒരു രോഗിയായാലും ആയിരം രോഗികളായാലും രോഗത്തിനു ചികിത്സിയ്ക്കുവാൻ ഡാക്ടർതന്നെ വേണം. ആ ഡാക്ടരുടെ മിടുക്കുകൊണ്ടായിരിക്കാം എട്ടുരോഗികൾ ആയിട്ടുള്ളതും, രോഗികളുടെ എണ്ണം കുറവായിരിയ്ക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടു് എനിയ്ക്കു ഗവർമ്മെൻറിനോടു് ഒരപേക്ഷയുള്ളതു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഡിസ്പെൻസറികൾ വച്ചു പുലർത്തണമെന്നുദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യണം. ചികിത്സയ്ക്കു വരുന്നവർക്കു സൌകര്യം കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വേണ്ടമാതിരിയൊക്കെ ചെയ്യുക; അല്ലാത്തപക്ഷം അതെല്ലാം എടുത്തുകളയുക. എന്നിട്ടു് അത്യാവശ്യമുള്ള ദിക്കിലൊക്കെ ശരിയായിട്ടുള്ള ഗവർമ്മെൻറ ഡിസ്പെൻസറികൾ വച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു മാത്രമേ എനിയ്ക്കുപേക്ഷയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:— റൂറൽഡിസ്പെൻസറികളിൽ സാധാരണയായിട്ടു് അഞ്ചും പത്തും ആളുകളേ പോകുന്നുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തെ ഹെൽത്തിനെപ്പറ്റി നമുക്കു സന്തോഷിയ്ക്കുവാൻ ധാരാളം അവകാശമുണ്ടു്. രോഗികൾ ഓരോടിക്കിലും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ ആശുപത്രികളിൽ പോകാത്തതെന്നാണെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. പക്ഷെ എൻെറ അനുഭവത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല. എല്ലാ സൌകര്യങ്ങളും അവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, രോഗികൾക്കുള്ള വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടും വ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നു ചേരുന്നതാണ് അതു്. അങ്ങിനെയുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ ഡിസ്പെൻസറികളൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതു് ഡാക്ടർമാർക്കുവേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണു്.

പ്രത്യേകിച്ചു് എനിയ്ക്കു് ഇതിൽ ഒരു സംഗതി പറയുവാനുണ്ടു്. ഈ ഉപക്ഷേപം ഞങ്ങൾ സപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിൻറെ ആവശ്യവും അതാണു്. ഗവൺമെൻറുദ്യോഗം ഒഴിവുവരുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും അലവൻസു വാങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നവരായ ഈ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ— സെമി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ — കാര്യംകൂടി ഒന്നാലോചിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു ഗവൺമെൻറിനെ ധരിപ്പിയ്ക്കുവാനാണു് ഞങ്ങൾ ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അപേക്ഷകളൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ ഇവർക്കു തരമില്ല. അതൊക്കെ വേറെ വഴിയ്ക്കു പോകും. ഉദ്യോഗമൊന്നും കിട്ടാതിരിയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം എവിടെയെങ്കിലും കടുംകൂട്ടുകയെന്നുള്ള നിലയിൽ മുപ്പതുറുപ്പിക അലവൻസും വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണു് ഇവർ. എൻറെ അനുഭവത്തിൽ എൻറെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽത്തന്നെ M. B. B. S. പാസായ യോഗ്യന്മാരും വേറൽ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഒഴിവു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായവുംകൂടി അറിഞ്ഞു് അവർക്കും വല്ലതും ഒരു ഉദ്യോഗം കൊടുത്താൽ വിരോധമില്ല. ഇവരുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു പുറമെയുള്ളവർക്കു കൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഈ ഉപക്ഷേപം ഞങ്ങളുടെ പാട്ടി പ്രസ്സുചെയ്യുവാനാണു നിശ്ചയിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്.

Dr. D. Raghavendra Rao:— In the year 1108 medical practitioners in charge of dispensaries gave a memorial submitting their grievances. At that time, I addressed the Government of Madras and got the conditions in which the services of such men were considered. I submitted my proposal to the Government recommending an enhancement in their allowance as well as supply of medicines and Government then passed orders that the proposals would be considered in the budget of 1109. Subsequently, due to paucity of funds, it was not possible for us to do anything further.

Mr. K. Ayyappan:— What was your proposal ?

Dr. D. Raghavendra Rao:— Some of them wanted house rent; others wanted a compounder; a 3rd set wanted a nurse; and the 4th set wanted an increase in their allowance; and all these were embodied and the recommendation was made to give them Rs. 500 a year instead of Rs. 360 as at present and an increased allotment for drugs; instead of Rs. 360, Rs. 420. At that time

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

it would cost Government an extra amount of Rs. 3,000, and I said that in the interests of the very poor population of these rural areas and to ameliorate the condition of these medical men, these recommendations may be approved.

Some of the Hon'ble Members brought the question of appointment of these men to regular service. It so happened that at the time when one vacancy occurred all these medical men, with the hope of getting into service—just like the honorary men who did honorary work,—had an eye on service. But when the House itself pronounced that no medical man should be entertained and honorary men should work, during the last several years, almost all the appointments made in this department were amongst women; and as a rule no hand was entertained in the department with the exception of one Muslim, after I took charge.

Mr. T. K. Nayar:— Is it the position of the Government that they have not made any appointment after the introduction of this system?

Dr. D. Raghavendra Rao:— Amongst men, there were some hands who had acted in the department who were also in charge of rural dispensaries. The only fresh man that was taken in the department was one Muslim.

Mr. T. K Nayar:— Will the Government accept our view, in case they appoint?

Dr. D. Raghavendra Rao:— We will consider their claims at the time of the appointment.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan;— Can they make any better statement than "we will consider"? Will the Government be pleased to favourably consider?

Dr. D. Raghavendra Rao:— The House has said that we should not appoint paid doctors.

Mr. T. K. Nayar:— Only in case you appoint.

Dr. D. Raghavendra Rao:— We will consider.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 40.

Mr. George Parakkal:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (To point out the necessity of appointing one Sub-Assistant Surgeon more in the dispensary at*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Vellarappilli during all summer seasons as one doctor is always necessary to attend to the Royal establishment at Chowwara during this period.)

Sir, during the summer seasons it is a well known fact that the people who resort to Chowwara are many and many of the highly placed officers go there and as such a great portion of the time of the doctor at Vellarappilli is taken to suit their convenience and that correctly also. But all along this period, the people at Vellarappilli were also suffering the other way. But for obvious reasons, they are naturally reluctant to bring this matter to the notice of the Government. Now, the position is so very intolerable that they appeal to the Government that one doctor may either be appointed to the Royal Establishment at Chowwara or an additional doctor may be appointed in the Chowwara dispensary during the summer seas n. If the Government accepts my view, I do not press the motion to a division.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:— വെള്ളാരപ്പള്ളിയിൽ ഈ വേനൽക്കാലത്തു് ഒരു ഡാക്ടരെക്കൊണ്ടുമാത്രം പ്രവൃത്തിയെടുപ്പിച്ചു പോരുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടത്തെ നിവാസികളും സുഖവാസാർത്ഥം അവിടെ പോയി താമസിക്കുന്നവരും വളരെ സങ്കടമനുഭവിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കുതന്നെ നേരിട്ടു് അനുഭവപ്പെട്ടുവാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ലക്ഷ്യൻതന്നെയാണു് അതു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയാക്കിത്തീർത്തതു്. ഡാക്ടർമാർ എത്രതന്നെയുണ്ടെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തു് എപ്പോഴും പോരാ എന്നുള്ള മുറവിളിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, this point was not brought to my notice at all up till now. Just in order to save Government the extra expenditure I don't think that the public ought to be put to so much inconvenience. Now that the matter has been brought to my notice it is very easy. The Government accept the point.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motions Nos. 41 and 42.

Mr. George Parakkal:— Sir, the next two Cut Motions standing in my name relate to the same question, and I may be permitted to move them jointly.

Deputy President:— Yes.

Mr. George Parakkal:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (To point out the necessity of providing more beds in the dispensary at Narakkal).*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

To reduce the allotment Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (To point out the desirability of altering the plan of the wards that are going to be constructed for the dispensary at Narakkal so as to provide accommodation for more beds).

Sir, it is to brin to the notice of the House the long-felt want of Narakkal. For years, it has been agitated on the floor of this House that the Narakkal dispensary is pre-eminently the foremost dispensary in the State to which all patients flock together out of numbers everyday. Even the Chief Medical Officer himself has admitted that on days it comes to 1000 patients. In 1108 Vrischigam in answer to a question of the Hon'ble Member for Nellayi, (question No. 38), the Government was pleased to state that the number of daily attendance in the Ernakulam hospital was 514 while that of Narakkal was 590, at Trichur 317 and then the next largest attendance was 280. But now, the attendance of that hospital goes well-nigh on an average to 700 patients a day. Due to the persistent endeavours of my predecessor in this Council, the Government has accepted the proposal of putting up a new building for the hospital and I take advantage of this opportunity to impress upon the Government that the new building that they are going to construct should be so constructed as to meet the needs of the people there. If they are going to construct a small dispensary, it is not going to achieve any purpose at all. When you start work on a thing, you must do it to meet the requisite needs of the people. In this connection, I may read for the instruction of the House what the present Chief Medical Officer said some years ago when this matter came up for discussion in this House.

"I have myself during the last 2 or 3 years brought this to the notice of the Government and even a few weeks ago I went and saw the institution and sent my remarks to the Government hoping that necessary funds will be provided in the next years budget..... Narakkal is a very important place as regards the Dispensary is concerned. It is not enough if a small Dispensary is put up. If it was only a small Dispensary we would have been able to provide for it. I do not want to put up a small Dispensary at Narakkal because sometime the daily attendance is 1000. We shall have to spend a lot of money for the building."

Now when any are actually upon the work of the dispensary inpatient wards, I want to know from the Government Member whether they will put up a more substantial building. If Rs. 4,000 more can be spent on it, it can be conveniently constructed so as to suit 24 persons. If the Government will kindly look into that question, I do not want to press the motion to a division.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. V. Moothedan:— I second it.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, there seems to be some confusion as regards the dispensary. At present as far as I am aware the dispensary is being built on the land newly acquired for the purpose. The plan of the dispensary is of a very big type. Also we are constructing a waiting hall because, as the Hon'ble friend for Narakkal said, the number of patients is very large and in order to accommodate them we are constructing a big hall As regards the inpatient wards, the work has not yet begun and the matter will be considered when we are actually on that work.

Mr. George Parakkal:— May I know whether it will be possible for the Government to increase the beds in the inpatient ward when the work is taken up by them?

Dr. D. Raghavendra Rao:— We will have to consider the whole aspect of the matter before I can give a definite answer.

Mr. George Parakkal:— If the Government were to give me an assurance that they will seriouly consider this matter when the work is taken up, I shall withdraw my motion.

Dr. D. Raghavendra Rao:— The Government will certainly seriously consider the matter.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 43.

Mr. A. V. Moothedan:—*To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for hospitals by Re. 1. (To impress upon the Government the necessity for opening a grant-in-aid dispensary at Kodakara or Mattathoor.)*

Sir, my object is very clear, i. e. to urge the Government to start a dispensary at Kodakara or Mattathoor. This latter village is about 8 miles from Chalakkudy and 8 miles from Irinjalakuda, and the people are so poor that they cannot afford to go to Chalakudy in any cart or vehicle. If this dispensary is started, it will serve three villages, Perambra, Kodakara and Mattathoor and I think the department will find its way to start a dispensary, which is a long felt want.

Dr. D. Raghavendra Rao:— The matter will be considered by the Government. This is the first time we hear of such a proposal. As I have already said there are four other villages which stand in urgent need of dispensaries.

Mr. A. V. Moothedan:— I do not want to press the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Motion No. 44.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for medicine by Re. 1. (To criticise the want of proper attention paid to the medical needs of Wadakkanchery.)*

Mr. President, Sir, ever since I came to this Council, Sir, it has been my lot to plead the cause of the Wadakkanchery dispensary in this House and till the budget session of 1109 I did not think it necessary to press the motion to a division. Last year as will be seen from the observations then made by me I wanted to test whether my case was good or whether it was bad and if in the opinion of the House if it was a bad case, then to refrain from bringing the motion before the House again. I am glad to state that my test succeeded and I got the unanimous verdict of this House that the cause of Wadakkanchery deserved consideration and consideration at the earliest possible moment. I was able to get the vote of this House without even a single member on the non-official side voting with the Government. The division list shows 11 for the Government and the rest of the whole House for my motion.

Mr. T. K. Nayar:— How many ?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—The whole of the Hon. House. If I have not been able to get all the votes it was not my fault. It was the fault of members of the Council itself. There were some vacant seats. All the seats that were occupied voted with me but with no result. Even after this unanimous verdict of the House I have not been able yet to gain my point. I was at that time a bit ambitious. The motions used to be worded that the dispensary at Wadakkanchery be converted or raised to the standard of a Hospital. Now I have changed the wording of the motion. I have grown less ambitious and I only care to improve the lot of the dispensary there with a view to see that my constituents get the benefits of medical aid. Hence a change in the wording. I have only to refer to some remarks made by the recently appointed honorary visitors who had occasion to visit this dispensary. I was fortunate or unfortunate enough to be included in the list of Honorary visitors. I used to accompany my friends to the dispensary but never registered my opinion in the book and that with a purpose If I registered my opinion in the book it will be said that I have noted down what I used to say in this House. Probably that may not count much. Hence I refrained from registering my opinion. The opinion of my friends formed the subject of an appendix answer to a question answered on Tuesday. I shall read the observations made by three of the honorary visitors.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

"Visited the dispensary as per the notice issued by the Sub-Assistant Surgeon. It is high time for raising this institution from the status of a Dispensary to that of a hospital. The sight of in-patients lying all around the verandah for want of beds is really distressing. The monthly average number of in-patients during last month is above 16, while the monthly average for the same month last year was above 12 and the supply here is only 8 beds. This is a very bad state of affairs and requires instant attention.

Now that there is a Nurse and midwife here, a maternity ward is also highly desirable here. A women's ward also may with advantage be attached to it.

The observation room is anything but desirable. It is not at all convenient for the purpose.

The two privies (male and female) have to be shifted to the north-western corner demolishing the present western compound wall.

The kitchen also can with advantage be shifted to the south and the place now occupied by the present kitchen and privies may be utilised for constructing a women's and children's ward with a maternity ward attached to it.

Want of sufficient accommodation is the first and foremost defect that strikes the attention of a visitor"

(Sd.) C. T. CHAKKO,

20—6—'10. Vakil, Vadakkancheri.

"Visited the dispensary at 4-30 p. m. to-day. I have great pleasure to note that due attention is being paid by the staff both to the in-patients and the out-patients. The want of accommodation for the in-patients is very deplorable. With regards to the changes to be made I fully endorse with the views and suggestions proposed by Mr. C. T. Chakko."

20—6—'10 (Sd.) M. GOPALA AYYAR, Vakil.

"Visited the Hospital to-day at 4-30 p. m."

20—6—'10 (Sd:) P. K. ITTOOP, Vakil.

"Visited the hospital to-day at 4-30 p. m. ഇവിടെ സന്ദർശനം ചെയ്തു."

20—6—'10. (Sd.) K. NARAYANA BHATTATHIRIPAD.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

These are the observations made by the Honorary visitors. I do not think I can make out a better case to show that the case of Wadakkancherry has not been sufficiently attended to by the Medical Department. I had occasion to see the notes of inspection made by the Chief Medical Officer in the book kept there. I have been able to come across notes made by him in the years 1932 to 1935. I am glad to find a marked change in the notes of 1935 unlike those of 1932 to 1934. In previous years the Hon'ble Member for medicine took up the general attitude generally taken up in this House that there are more pressing needs elsewhere and let Wadakkancherry wait. By giving greater facilities to other hospitals I fail to see how the case of Wadakkancherry can be improved. At any rate I am glad to find that in 1935 he has refrained from making such observations, and the change is welcome. My only object is to bring before the Government these various notes regarding the Wadakkancherry dispensary and request them that they may be pleased to satisfy some at least, if not all of the needs that are noted here in the honorary visitors' notes. I hope the Government will be pleased to do that and see that the needs of the headquarters of the Taluk are satisfied. One other fact which I wish to refer here is that by raising the dispensary at Wadakkancherry to the status of a Hospital or giving better accommodation, giving more beds and giving greater contribution for diet etc., the needs not only of Wadakkancherry and its surrounding villages but also of places about 30 miles from that centre will be answered. My Hon'ble friend, my leader, will be able to endorse my view that there are no hospitals which could answer the needs of the far-lying villages in the Talappilli Taluk except by running up to Trichur where alone there is one hospital to answer the needs, the other being at Kunnamkulam, again at a distance of many miles from the outlying villages of the Talappilli Taluk. I have placed my case before the Government. It is for the Government to carefully consider the matter and I hope that the needs will be satisfied.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, the Member of Wadakkancherry himself has admitted that I have brought forward all these improvements to the notice of the Government. But this is also a case of want of funds. My Hon'ble friend the Chief Engineer has to put up the necessary buildings.

Mr. T. K. Nayar:— To whom are we, Sir, to apply for these funds? We are making the request to the Government.

Dr. D. Raghavendra Rao:—The individual officers have been requesting the Government to sanction the necessary amount.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരമേനോൻ:— സർ, ഇതിലും ഗൌരവതരമായ ഒരു മറുപടി ഗവൺമെൻറ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്. പക്ഷേ ആ വിചാരം ചില സമയത്തു ഫലിക്കാതെ വരുന്നതു് അസാധാരണമല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ എൻെറ മയ്യാദ കാണിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. ഇതിനേക്കാൾ ശക്തിയായ വിധത്തിൽ ഈ വിഷയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇനിയുംഎനിക്കു മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ അവസരം കിട്ടും. അതിനുള്ളിൽ ഗവൺമെൻറ് ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എൻെറ കാര്യം സാധിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം സൌകര്യം വരുമ്പോൾ അപ്പോൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം. ആ നിലയ്ക്കു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ തൽക്കാലം പിൻവലിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 45.

Mr. P. Raman Menon:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (To point out the fact that mofussil Hospitals are often sacrificed for the sake of the General Hospital at Ernakulam.)*

സർ, ജനങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ പ്രധാന സംഗതികളിൽ ഒന്നാണു് വൈദ്യസഹായം എന്നുള്ളതു്. ബാക്കിയുള്ള യാതൊരു സഹായങ്ങളും ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽകൂടി ഇതു കിട്ടിയേ കഴിയൂ എന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒന്നാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവനകൾ വരുമ്പോൾ പണമില്ല, പണമില്ല എന്നു പറയുവാൻ ഗവൺമെൻറിനു തോന്നുന്നതിൽ അവരുടെ ലജ്ജയില്ലായ്മയെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എറ്റവും വലിയ വലിയ തുകകൾ അനാവശ്യമായ സംരംഭങ്ങൾക്കുകൂടി ചിലവുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെൻറിനു് ജനങ്ങൾക്കു കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ള ഈവക വിഷയങ്ങൾക്കുമാത്രം പണമില്ലാതെ വരുന്നതു് വ്യസനകരം തന്നെയാണു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനമായ എറണാകുളം ടൌണിൽ ചിലവുചെയ്യുന്ന സംഖ്യയിൽ ഒരു പൈപോലും ഞാൻ അസൂയപ്പെട്ടുന്നുവെന്നു് എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോകരുതു്. തല നന്നായിരിയ്ക്കേണ്ടതു് എറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. ഇവിടെയുള്ള കേടുതന്നെ തലയുടെ കേടാണു്. തല നന്നെങ്കിൽ എല്ലാം നന്നു്. തലയ്ക്കുള്ള കേടുകൊണ്ടാണു് ആളുകൾക്കും പല അംഗങ്ങൾക്കും കേടുകളും ദൌർബ്ബല്യവും ഉണ്ടാകുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എത്രയും നന്നായിരിക്കേണ്ടതുതന്നെ. എന്നാൽ മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കും ഭംഗിയും ശക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു് പ്രത്യേകം കരു വ്യക്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. ആശുപത്രികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു്. എറണാകുളത്തുള്ള ജനറൽ ആശുപത്രി ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒന്നാണു്. കൊച്ചിയിൽ വന്നു കപ്പലിറങ്ങുന്ന ആളുകൾക്കു് ഒരു കണ്ണാടിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ ഹാ! ആ കാണുന്നതു സിവിൽ ആശുപത്രിയാണു്, തരക്കേടില്ല, നല്ല കെട്ടിടം എന്നും മറ്റും തോന്നും. അതു തരക്കേടില്ല. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടെല്ലാം ആയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തെ മോടിപിടിപ്പിയ്ക്കാനും വലുതാക്കുവാനുമായി ഇപ്പോൾ ചിലവാക്കിവരുന്ന സംഖ്യമുഴുവൻ, ഒരു ശരീരത്തിൽനിന്നും തലമാത്രം വെട്ടിയെടുത്തു് ആ തലയിൽ തലപ്പാവുവയ്ക്കുന്നതിനും അതിനേൽ കസവിടുന്നതിനും ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ ദുർവ്യയം ചെയ്യുകയാണെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങൾ വൈദ്യസഹായംകൂടാതെ എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുകളാണു് അനുഭവിച്ചു വരുന്നതെന്നു് ഈ സഭയിൽ എത്ര ബഹുമാന്യന്മാരായ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു മുറവിളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കണ്ണുള്ളവർക്കൊക്കെ ഈ ഉപക്ഷേപം കണ്ടാൽ അതിന്റെ ആവശ്യവും അത്ഥവും ധാരാളം മനസ്സിലാകും. ഇവിടെ ചിലർ പറയുന്നു, ഞങ്ങളുടെ അഞ്ചു വില്ലേജുകൾക്കു് ഒരു ഡാക്ടറേ ഉള്ളു എന്നു്. മറ്റൊരാൾ പറയുന്നു, ഇന്നയിടത്തു് 80 പേർക്കു വേണ്ടി ഒരുത്തനേ ഉള്ളു എന്നു്. കൈ പിടിയ്ക്കുവാനും കാലുപിടിയ്ക്കുവാനും മാത്രം സകലത്തിനും ഞങ്ങൾക്കു തലയിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നുവെന്നു് ഇനി ചിലർ പ്രസംഗിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ പറയുന്നു, ഇപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അവിടെ ആശുപത്രി ഉണ്ടാക്കീട്ടുതന്നെ ആവശ്യമില്ലാ എന്നു്. പിന്നെരാൾ പറയുന്നു, ഇന്നയിടത്തു് ആശുപത്രി എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് അതു ദേശമംഗലത്തുകാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നു്. ഈ മാതിരിയുള്ളതാണു് ആശുപത്രികളുടെ അഭാവവും ആശുപത്രികൾ എവിടെയെല്ലാമുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം കട്ടിലും കിടക്കയും സകലതും തരണമേ; അതിനുള്ള സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കിത്തരണമേ; മരുന്നു തരണമേ; ആളെത്തരണമേ, കൊടുക്കുന്ന ആഹാരം വെള്ളമൊഴിയ്ക്കാതെ കൊടുക്കണമേ എന്നെല്ലാമുള്ള നിലവിളിയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ആ മർമ്മഭേദകങ്ങളായ രോദനങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻകൂടി മനസ്സില്ലാതെ വരുന്നുവെങ്കിൽ അതു പരമാത്ഥത്തിൽ പരിതാപകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി തന്നെയാണു്. അതിൽ ഹൃദയശൂന്യത മാത്രമല്ലാ, വിവേകക്കുറവുകൂടി ഉണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

കൊച്ചീരാജ്യത്തെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും നീളം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൂടിയതാണ് ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മുളങ്കുന്നത്തുകാവു നിയോജകമണ്ഡലം എന്നു തോന്നുന്നു. ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുള്ള ഫ വി ല്ലേജുകളിൽ കന്നിലും ഒരു ആശുപത്രി പോലുമില്ല. അതുപോലെ ആശുപത്രികൾക്കത്യാവശ്യമുള്ള അനവധി വില്ലേജുകളുണ്ടെന്നു്. ഇവിടെ പല മാന്യന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനെല്ലാംകൂടി വൈദ്യവിദഗ്ധനായ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ നല്ലൊരു ഡോസ് കൊടുത്തതുകൊണ്ടു് തല്ക്കാലം ആ മുറവിളി അല്പം കുറഞ്ഞ ശമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണ പ്രേതങ്ങളെ മാറുവാനും അടക്കുവാനും മാന്ത്രികൻ എടുക്കുന്ന വിദ്യപോലെ ഒരു വിദ്യ അദ്ദേഹവും എടുത്തു. (ചിരി) ഈ അടക്കംവെക്കൽ കൊണ്ടായില്ല. ശരിയായി ബലികഴിച്ച ഈ ദുർഭൂതത്തെ ഒരു പാലപ്പലകയിൽ ഇരുമ്പാണി തറച്ചമർത്തുകതന്നെ വേണം.

അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള തല്ക്കാലസമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടു പ്രയോജനമില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തെല്ലാം സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പണമില്ല എന്നു പറയുന്ന അവസ്ഥനോക്കിയാൽ ആ പണമെല്ലാം ചിലവാക്കുന്നതു് എറണാകുളത്തുള്ള ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ള മിക്കവാറും ആശുപത്രികളെ ബലി കഴിക്കരുതേ എന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. പുഷ്ടിയുള്ള ശരീരത്തിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന തലയ്ക്കു ഭംഗിയുള്ളു, ശക്തിയുള്ളു, ഉടൽ ശോഷിച്ചവന്റെ വലിയ തല വൈരൂപ്യത്തെ വളർത്തുന്നു; വിവേകികൾ അതു കണ്ടു പരിഹസിക്കുന്നു. ഒരു മൂന്നു ലക്ഷം രൂപാ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ആശുപത്രികൾക്കായിട്ടു് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഈ രാജ്യസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു തീരെ പോരാ എന്നു പറയുവാൻ അതിന്റെ അതു പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തതിനാൽ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആ പണമെല്ലാം എവിടെ പോകുന്നുവെന്നു നോക്കുമ്പോൾ എറണാകുളം ആശുപത്രിയിലേക്കാണെന്നു് അവിടെ നടക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങൾ കാണുമ്പോൾതന്നെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. ആ പണം അതിന്റെ അകത്തോ, പുറത്തോ എവിടെ കിടക്കുന്നു ആർക്കൊക്കെ കിട്ടുന്നുവെന്നൊന്നും ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നില്ല. എന്തായാലും എറണാകുളം ആശുപത്രിയെ മാത്രം നോക്കി ബാക്കിയുള്ളവയ്ക്കു ദോഷം വരുത്തരുതെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു.

പ്രധാനമായി നാലു വാദങ്ങളാണുള്ളതു്. അഥവാ നാലാക്ഷേപങ്ങളാണു കേൾക്കുന്നതു്. 1. ഉള്ള ആശുപത്രികൾക്കു സ്ഥലംപോര. 2. അവിടെ വേണ്ടിടത്തോളം പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ ആളുകളില്ല. 3. മരുന്നുകളൊന്നും ആവശ്യംപോലെ കിട്ടുന്നില്ല. 4. ഡാക്ടർമാരുടെ കുറവും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അത്ഥമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണങ്ങളും. ഇന്നു് എതെങ്കിലും ഒരു വിദഗ്ധനായ ഡാക്ടർ നാട്ടുപുറങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും ചെന്നുപോയാൽ അവിടെയുള്ള ആളുകൾ ഇതെന്തൊരു മൂർത്തിയാണു് എന്നു് അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു വശാകുന്നോഴേക്കും, അയാളുമായി അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു രഞ്ജിപ്പുണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുന്നോഴേക്കും അയാൾക്കു സ്ഥലം മാറ്റമായി. നഞ്ഞിയോടുനിന്ന നായുടെ സ്ഥലത്തിലേക്കു് ഒരു ഒറ്റ എറു്. പല ജില്ലകളിലേക്കും അയാൾക്കു പോകേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ടു് ആശുപത്രിയിൽതന്നെ ഇരുന്നു തന്നാട്ടുകാർക്കു് എന്തെങ്കിലും ഗുണം ചെയ്യുവാൻ ആ ഡാക്ടർക്കു സാധിക്കാതെ വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു ആശുപത്രിയിലും ഒരു ഡാക്ടർക്കു് അധികകാലം ഇരുന്നു് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ തൃപ്തി സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനു് ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു ഡാക്ടർ ഒരു സ്ഥലത്തു കുറച്ചുകാലം ഇരുന്നു് അവിടത്തെ ആളുകളുമായി എന്തോണ്ടു രഞ്ജിപ്പുണ്ടാകുമെന്നുള്ള നില വന്നാൽപിന്നെ അയാൾക്കു് അവിടെ ഇരിയ്ക്കുവാൻ തരമില്ല. എങ്കിലും ഒരു ഡാക്ടരെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മാറിയാൽ അയാൾക്കു് അവിടെനിന്നും പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറച്ചു കാലംകൊണ്ടു് അവിടത്തെ ആളുകളുമായി രഞ്ജിപ്പുണ്ടാക്കിയാൽ മതി. അപ്പോൾ അയാൾക്കു മാറ്റം കിട്ടും. ചില ആളുകൾ എനിയ്ക്കു് ഇന്നായിടത്തേയ്ക്കു മാറ്റം കിട്ടിയാൽ മതി, എന്നെ കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു മാത്രം മാറ്റരുതു് എന്നു പറയും. കോഴിക്കോട്ടായിരിയ്ക്കും അയാളുടെ ഭാര്യവീടു്. അങ്ങോട്ടു പോകണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണു് എന്നെ അങ്ങോട്ടു മാറ്റരുതേ എന്നു പറയുന്നതു്—അങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ തീച്ചയായും അയാൾക്കു കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കുതന്നെ മാറ്റം കിട്ടും. തലയറിഞ്ഞുണ്ണാതേയ്ക്കാത്ത വരാരുണ്ടു്!

എന്റെ പ്രസംഗം അധികം ദീർഘിപ്പിയ്ക്കുന്നില്ല. സമയം വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേയുള്ളു. പറയേണ്ടതെല്ലാം ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇനിയും പറയുവാനുള്ള സൌകര്യവുമുണ്ടു്. നിങ്ങളാരും എന്നേയും എന്റെ പ്രസംഗത്തേയും ഉദ്ദേശിച്ചു ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി പറയുന്നതാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുതു്. എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രി കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലും ഇതുപോലെ ജനറലാശുപത്രി ഇല്ലല്ലോ എന്നുള്ള വ്യസനംകൊണ്ടാണു പറയുന്നതു്. നാട്ടുപുങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്നതു നീതിയുമല്ലാ, നല്ലതുമല്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ആശുപത്രികളിൽ ആരോഗ്യം വർദ്ധിയ്ക്കുത്തക്ക എറ്റ്പാടുകൾ വരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു നന്നാകണം. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു് അകത്തു മാത്രമല്ല പുറത്തും ഹെൽത്തുണ്ടാകണം. ഇതിനെല്ലാം പണമില്ലെന്നു പറയുന്നതിലാണു് ഞാൻ അത്ഭു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തപ്പെട്ടതാണ്. എന്തെല്ലാറിനൊക്കെ പണമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ദുർവ്യയം എ ത്രയുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അതല്ലേ ഉള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഉള്ള ആശുപത്രികളെയെല്ലാം നന്നാക്കണമെന്നും, ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളി ലെല്ലാം ആശുപത്രിവച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും അപേക്ഷിയ്ക്കുവാനാണ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാക്കിട്ടുള്ളതു്. ഉചിതവും ഉപകാരപ്രദവുമായ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു സന്മനസ്സോടുകൂടി സഹർഷം സ്വീ കരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao:—The three lakhs of rupees sanctioned by His Highness the Maharaja for the improvement of Hospitals in the State was distributed in the following manner. The emergency wards costing between 5,000 and 6,000 Rs. each have been constructed at Chewara, Anthikad, Mala, Pazhayannur, Naniode and Kozhinjanpara. Improvements have been made to the hospital at Kunnamkulam. Rs. 12,000 have been devoted to the dispensary at Narakkal. The male hospital at Mattancherry costing about Rs. 80,000. At Ernakulam a maternity and children ward and an out-patient ward is to be constructed and very nearly a lakh of rupees for the Trichur Civil hospital. I do not think that a better distribution could have been made as regards these funds.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—For Wadakkancherry?

Dr. D. Raghavendra Rao:— For Wadakkancherry nothing has been provided out of this fund. The allotment for this is to be met out of the general revenues. At Irinjalakuda a labour ward, an operation room and a women's ward has been constructed; at Chittur an operation room and a ward has been constructed and at Nenmara an operation room has been constructed. It is in this way that the amount has been distributed. One cannot say that all the money has been spent at the general hospital. A visit to the general hospital will amply prove the want of accommodation there also as is seen in other hospitals. I do not deny that. As regards the maintenance of these hospitals, beyond the increased staff in the general hospital, naturally brought about by the increase in the number of patients, I cannot say that the scale of dietary charges or the supply of medicines to these several institutions is different from that at the General Hospital.

Then as regards the transfers in the Department, this very House has been bitterly complaining about some of the officers being kept at a special place and others kept in bad places for a long number of years. Moreover in D. P. dated No. 248 dated 28th March 1934 the Diwan has ordered that "It will be a wholesome rule that medical officers below the rank of Civil Surgeons are not allowed to remain in a place for more than three years at a time. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Chief Medical Officer is requested to see that periodically transfers are made accordingly".

Now, Sir, I have got a list of all the medical officers in the Department and the transfers made by me. If any Hon'ble Member wishes to gather information, he will see the impartial way in which transfers have been made. I leave it to the members to come to a decision on the question.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻ മനോൻ:— ദുഷ്പ്രയക്കാരനായ ഒരു തറവാട്ടുകാരണവനോട് ഒരു അനന്തിരവൻചെന്ന് എന്താണിങ്ങിനെ ദുഷ്പ്രയം ചെയ്യുന്നതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കണക്കുണ്ടെല്ലോ നോക്കാമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു കായസ്ഥനെ വിളിച്ചു കണക്കുബുക്കുകൊണ്ടു ആ അനന്തിരവന്റെ മുമ്പിൽ എറിയുന്നതുപോലെ ബഹുമാന്യനായ വൈദ്യവകുപ്പുഡൈക്ടർ ഇപ്പോൾ ഒരു സമാധാനം തന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആളെത്ര കേമനായാലും അദ്ദേഹവും ഒരു കായസ്ഥനാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, കണക്കുണ്ടെല്ലോ എന്നുള്ള സമാധാനത്തോടുകൂടിയും, കണക്കു പരിശോധിച്ചു അതിലുള്ള തെറ്റുവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടും, വല്ല തെറ്റും അതിലുണ്ടെങ്കിൽ ഇതാണോ നിങ്ങളുടെ കണക്കും കൂട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു ഈ കണക്കതന്നെ അങ്ങോട്ടെറിഞ്ഞു മുഖത്തുനോക്കി മറുപടി ചോദിക്കുവാൻ അപ്പോൾ വീണ്ടും അവസരം കിട്ടും എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയും ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുവാൻ സഭയോടു അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 46.

Mr. E. P. Bhakara Menon:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (The distribution of house-rent allowance with greater discretion).*

സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ആസ്പത്രികളിലും ഡിസ്പൻസറികളിലും ജോലി ചെയ്യുന്നവരായ ഡാക്ടർമാരിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ ആ രാജ്യത്തുള്ള സകല രോഗികളേയും കാണുവാൻ ഉണ്ടാകയുള്ളു എന്നു നമുക്കു കാണാം. പ്രത്യേകിച്ചും എറണാകുളം, കൊച്ചി, മട്ടാഞ്ചേരി, തൃശ്ശൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം ഒന്നോ രണ്ടോ ഡാക്ടർമാരേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. ഇങ്ങിനെ അധികം സ്ഥലങ്ങളിലും ജോലിചെയ്തുവരുന്ന ഡാക്ടർമാർക്കു താമസിക്കുവാനായിട്ടു ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു ക്വാർട്ടേഴ്സ് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ആശുപത്രിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഡാക്ടർമാരെല്ലാം ആശുപത്രിയിൽത്തന്നെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പോഴും ഇരിയ്ക്കണമെന്നുള്ള തരത്തിൽ അവക്ക് അടുത്തുതന്നെ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും വീടുകൾ പണിചെയ്തു കൊടുത്താൽ അത് ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു വരുന്ന ആളുകൾക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിയ്ക്കുമെന്നാണ് എൻറെ വിശ്വാസം. രോഗം ആക്കും ഇന്നസമയത്തുതന്നെ വരുവൂ എന്നില്ലല്ലോ. അസന്നമരണരായി രോഗികൾ ആശുപത്രിയിൽവന്നാൽ വളരെ ദൂരെ പോയ ഡാക്ടരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതുവരെ അവർ ജീവനോടുകൂടി ഇരിയ്ക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യംതന്നെ സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഡാക്ടർ അടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവക്കു വളരെ ആശ്വാസമായിരിയ്ക്കും. എന്നാൽ ഈ നയം നമ്മുടെരാജ്യത്തു വളരെ പുരുക്കമായിട്ടേ അനുവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ ആസ്പത്രികളിലേയും ഡാക്ടർമാക്കു താമസിയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു വളരെ സാഹസമായേയ്ക്കും. പണമില്ല, പണമില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഇതിനുംകൂടി കുറെ പണം ചിലവാക്കുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതു ന്യായമായിരിക്കയില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് ഒന്നു പറയുവാനുണ്ട്. വീട്ടു വാടക എന്നുള്ള അത്ഥത്തിൽ കൊടുക്കാവുള്ള ഒരു ചെറിയ തുകയെ പറ്റിയാണതു്. എല്ലാദിക്കിലും ഉള്ള ഡാക്ടർമാക്കു താമസിക്കുവാൻ വീടു വേണമെന്നു നിങ്ങൾക്ക് അലോചിച്ചാൽ അറിയാം. ഇപ്പോൾ ചിലദിക്കുകളിലെ ഡാക്ടർമാക്കു മാത്രം അലവൻസു കൊടുക്കാറില്ലെന്നാണറിയുന്നതു്. അടുത്തുതന്നെയുള്ള മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ഡാക്ടർക്ക് ഹൌസ് റെൻറ് അലവൻസു് കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നാണ് എൻറെ അറിവു്. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതു വളരെ കുറവാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഈ പ്രാണാകുളത്തും ഹൌസ് റെൻറ് അലവൻസില്ലാതെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഡാക്ടർമാർ താമസിച്ചു വരുന്നതും കഷ്ടമാണ്. അതു മാതിരിതന്നെ തൃശ്ശൂരും. ഞാൻ ഇവിടെ സംഖ്യയും മറ്റും എടുത്തു പറഞ്ഞു സമയം കളയണ്ടാ എന്നു വിചാരിച്ചാണു പൊതുവെ പറയുന്നതു്. ഈ നയം മാറ്റി ഇപ്പോൾ അലവൻസു കൊടുക്കാതെയുള്ള ഡാക്ടർമാക്കുംകൂടി കൊടുക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഈ നിലയിൽ ഡാക്ടർമാർ ആശുപത്രിയ്ക്കടുത്തുതന്നെ താമസിക്കുന്നതായാൽ രോഗികൾക്കു വളരെ സൌകര്യമായിരിക്കുമെന്നു ഗവർമ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഈ മോഷൻ ഇവിടെ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതു്.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, the idea of granting a free house or a house rent allowance is intended for procuring the services of a medical officer at all times of the day. Houses are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

provided for medical officers who are in charge of hospitals or dispensaries and in places where there are no houses, they are given a house rent allowance of Rs. 10. This has been the custom here as well as in British India. Very recently in British India these house allowances have been stopped. But we are continuing it. There are certain places in the State where it is impossible for a medical man to get a house close to the dispensary. These instances have been brought to the notice of the Government and houses intended for the residential quarters of medical officers are constructed. In all the hospitals we have got quarters attached and in dispensaries like Narakkal, Wadakkancherry and Kozhinjanpara we have got quarters attached to these. In other places they do not exist. The scheme of gradually putting up houses one or two per year so that all the dispensaries may also have residential quarters close to them is under consideration. This is a matter that can be brought to fruition only in course of time.

Mr. E. P. Bhaskara Menon:— I presume, Sir, that along with the promise of consideration held out by the Hon'ble Member for Medicine he will also see that in the pushing of the scheme, wherever possible, he will see that quarters are built in those places where it is most highly required and with that presumption I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 47.

K. S. Manickam:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for hospitals by Re 1. (To open a dispensary at Karupadanna, Mukundapuram Taluk).*

Sir, the object of the motion is to open a dispensary at Karupadanna in the Mukundapuram Taluk. The reasons that are ususally brought forward for the opening and establishment of a dispensary in some places are present here. I believe that at least some of the Members of this House, Official and non-official, will be quite familiar with those reasons that are repeated year after year during the budget session for requesting Government to open dispensaries of such a type. Suffice it to say that such reasons are present in this case too at least to the same extent, if not more. The situation of Karupadanna between Irinjalakuda on the one side and Cranganur on the other, where there are two hospitals, might in all probability be cited as a reason for the non-necessity of the establishment of a dispensary. But the difficulty to reach these places lends a reason for the urgent necessity of establishing a dispensary there. I am sure that at least some of the circuiting

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

officers who resort to the Travellers Bungalow at Karupadanna on account of its cosy and comfortable situation will be quite conversant with the nature of the small village and its needs. To reach Cranganore for people belonging to this locality, it is rather difficult. The mode of vehicle that they have to resort to reach Cranganore is the small country boat. Travelling in country boats is always associated with some difficulty or other in the case of healthy people. I need not bring home the fact that the difficulty will be more prominent and predominent in the case of unhealthy people resorting to such a mode of travel. As regards the hospital at Irinjalakuda and as regards the convenience of these people I am in a position to advance an argument. Karupadanna is only four miles away from Irinjalakuda. The mode of conveyance resorted to is the bus. With due respect to the Hon'ble Member for Police I have to say that bus travelling is not looked upon as very healthy. Even a very healthy traveller, if he travels for some time in a bus, feels unhealthy. So if an unhealthy man travels in a bus the difficulty is all the more greater. The people of the locality are very very poor, not able even to earn their livelihood. To find out charges of conveyance to reach the hospitals will be an additional difficulty for them. In view of these difficulties I only request the Government to establish a dispensary at Karupadanna ere long. With these few words I commend the motion to the acceptance of the House.

Dr. D. Raghavendra Rao:— This is the first time that the proposal for opening a dispensary at Karupadanna has been brought to the notice of the Government. Karupadanna, as every one is aware, is within half an hour's distance by boat from Cranganore hospital. A new road has been constructed, to facilitate travel between Cranganur and Karupadanna. No doubt if there is surplus funds at the disposal of the Government I shall be the last person to say that a dispensary should not be started. Anyhow the matter will be considered and brought before the notice of the Government for final orders.

Mr. K. S. Manickam:— Though the proposal comes for the first time it is nevertheless a proposal. Besides the Hon'ble Member referred to the opening of a new road from Karupadanna to Pullut. That does not mend matters. Still we have to cross a ferry. There is a backwater which separates. So the difficulties that I suggested in the former case are present though to a less degree. But with the assurance of the Hon'ble Member for Medicine that he will open the dispensary when funds permit, and with a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

pious wish that funds may permit him to do that, I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 48.

Mr. T. C. Iyyukkutty:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Re. 1. (To bring to the notice of the Government the necessity of a Government dispensary at Pazhanji.)*

Sir, Pazhanji is a steadily growing town in the Talappilly Taluq. It is located 7 miles away from Kunnamkulam according to the schedule. It commands 8 villages lying around. Some of these pay, area for area, the largest revenue in the Talappilly Taluq and are thickly populated. I am sorry to remark that this area lying in a remote corner of the State has not been able to enjoy much of the benevolence of the Central Government. Such a thickly populated area does not possess a well furnished Government Dispensary. At present we are provided with only a Grant-in-aid dispensary with a small stock of medicines which cannot meet the needs of such a big population. Our people are forced to seek the help of doctors from Kunnamkulam for the necessary operations, delivery cases etc. To seek immediate help from such a distant place is not easy even for well-to-do-people. Instances of deaths on account of the lack of immediate medical help, especially in delivery cases, are not a few. The existing grant-in-aid dispensary cannot stand the needs of the daily increasing number of patients. The working classes find it very difficult to spare a whole day and go over to Kunnamkulam thereby losing the day's wages. It has so occurred twice that the women of the working classes were carrying their sick children over to Kunnamkulam and on their way, the children died in their mothers' laps by the road side. Such undesirable events would not have occurred if a proper dispensary were accessible in the neighbourhood. At present we receive an allowance of Rs. 45 a month for the Grant-in-aid dispensary together with the leper clinic. Also one of the many honorary doctors working in several hospitals could be spared to Pazhanji. Therefore it would not involve much additional expense on the part of the Government to elevate the present grant-in-aid dispensary to a well-equipped Government dispensary. The necessity for a proper dispensary in Pazhanji has been brought home to the Government as far back as 4 years ago. But the Government never did anything to improve the condition for want of funds. The state of affairs here is so pressing that the Government should not bring forward the plea that the work could not be undertaken for want of funds. When necessity is so very great, it cannot be put off very long.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, about 6 years ago a grant-in-aid dispensary was started in Pazhanji and it is one of the most frequented dispensaries amongst the classes of rural dispensaries. No doubt Kunnamkulam is connected with Pazhanji with very good roads and means of conveyance is convenient and cheap. But still people of every locality wish to have dispensaries where they can get free medical aid and I shall be the last person to say that a dispensary is not necessary. It is only a question of funds. It means a recurring expenditure of 4 to 5 thousand rupees and an initial expenditure of 10 thousand rupees for buildings and necessary equipment. As the present finances of the State do not permit the launching of this scheme, we regret we shall have to postpone it until finances improve.

Mr. T. C. Iyyukutty:— Sir, I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 49.

Mr. A. Narayana Menon:— *To reduce the allotment of Rs. 3,00,345 for Hospitals by Rs. 5,000. (To press upon the Government the necessity of a Government Medical Dispensary at Nettur.)*

Sir, I do not want to state here the geographical position of this island. I have already stated that there are four islands there which are not connected with the mainland of Ernakulam or Trippunithura. The two nearest medical institutions we have are at Ernakulam and Trippunithura. With regard to the people of these four villages, I beg to submit that we have absolutely no medical convenience at all. There is only a grant-in-aid dispensary at Kumbalom which is at the westernmost part of these four islands. The officer in charge of this institution gets only Rs. 30 per month for medicines. That is too small a sum for the medical aid of 12000 people residing in these villages. I beg to submit that the majority of the people are not in any way benefitted by having a grant-in-aid dispensary at Kumbalom. Now that honorary surgeons are available, you can easily provide for a dispensary there. You need not pay anything to the Doctor and the thing that will be necessary is to add a small sum to the sum already given to the grant-in-aid dispensary for the purchase of medicines; with this a dispensary can be started. I need hardly submit that this is one of the most urgent needs of the place. Another point that I want to mention is this: 60 per cent of the people inhabiting these villages are suffering from the hook-worm disease and there are also cases of elephantiasis. I

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

am sure that these points will convince the House about the necessity for the medical aid that I pray for. I therefore commend this motion for the acceptance of this House.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Government will consider this question very seriously. Since it involves much expenditure, I am unable to give an off-hand assurance. In this connection it may be noted that there is a dispensary at Kumbalom and we shall also consider the possibility of shifting it to a central place so that the object aimed at in the cut motion will be achieved.

Mr. A. Narayana Menon:— On that assurance of the Chief Medical Officer, I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 50.

Mr. P. Raman Menon:— *To reduce the allotment of Rs. 15,069 for Mental Hospital by Re. 1. (To point out the dangers of want of proper accommodation for the inmates of Mental Hospital).*

സർ, ഭ്രാന്തന്മാരെ കൊണ്ടിട്ടിരിക്കുന്ന ഭ്രാന്താസ്പത്രിക്കു സ്ഥലം പോരാ, അവിടത്തെ സ്ഥിതി ആരെയും പരിഭ്രാന്തരാക്കത്തക്കതാണ് എന്നു പറയുവാൻവേണ്ടി ഒരു ഉപക്ഷേപവുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്നെ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ വക്കത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെ എന്നു ബഹുമാന്യരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ ആദ്യമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. യാതൊരു ഭ്രാന്തും ഇല്ലാത്ത അരോഗദൃഢഗാത്രക്കുരുന്നു ഇരിക്കുന്നതിനും കിടക്കുന്നതിനും ആസ്പത്രികളിലും ജയിലുകളിലും മാറാം സ്ഥലം പോരാ എന്നു പറയുമ്പോൾ സർക്കാരിൽനിന്നു പണമില്ലാ, തരമില്ലാ എന്നു ഉത്തരം പറയുന്നതിനിടക്ക് ഇതാ ഭ്രാന്തന്മാർക്കു സ്ഥലംകൂടുതൽ വേണമെന്നുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കരാൾ പുറപ്പെട്ടിരുന്നതു നാം ആരും വിചാരിക്കരുതു്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ഭ്രാന്തന്മാർക്കാണു സ്ഥലം അധികം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. കടിയ്ക്കരുതു്, മാന്തരുതു്, തമ്മിൽ തല്ലരുതു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർക്കറിയാമോ? ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരല്ലേ. അഥവാ ഉള്ളതു് ഉപയോഗപ്പെടാത്ത വിധത്തിലായവരല്ലേ അവർ. സർ, ഈ ഭ്രാന്തന്മാരെ ഒരു കാലത്തു ഭ്രാന്തു മാറി പുറത്തുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ, ചിലർക്കു കണ്ണില്ല; ചിലർക്കു ചെവിയില്ല; ചിലരുടെ മൂക്കില്ല എന്നവരുമ്പോൾ അവരുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ അവരെ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ആക്കിത്തരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗവർമ്മെൻറ് അവരോടു് എന്തു സമാധാനമാണു പറയുവാൻ പോകുന്നതു്? ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവം പറയാം. തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭ്രാന്തശാലയിൽ രണ്ടും മൂന്നും ചിലപ്പോൾ അതിലധികവും പേരെ ഒരു മുറിയിൽ കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടുപോയി അടച്ചിരിക്കുന്നു. അവരിൽ ഒരു ഭ്രാന്തസ്ത്രീയുടെ കാതു് മറ്റൊരു ഭ്രാന്തസ്ത്രീ കടിച്ചു മുറിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു! മറ്റൊരാളുടെ മൂക്കു കാണുവാനില്ല. അംഗഭംഗങ്ങളില്ലാതെ അങ്ങെങ്ങും ഒരാളില്ല. കണ്ടാൽ കഷ്ടം തോന്നും. ഞാൻ ഇതു കണ്ടിട്ടു് അവിടത്തെ അധികൃതനായ ഡാക്ടരോടു് എന്താണിതിനു കാരണം, ഈ സ്ത്രീയുടെ കാതെവിടെ പോയി, അവരുടെ മൂക്കാരു കൊണ്ടുപോയി എന്നും മറ്റും ചോദിച്ചു. അതു് വേറൊരു ഭ്രാന്തി കടിച്ചതിനു, വേറെ ഒരുത്തി വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചു, എന്നാണു നില്പ്പജ്ജം മറുപടി പറഞ്ഞതു്. രണ്ടുമൂന്നെണ്ണത്തിനെ ഒന്നിച്ചു ഒരു മുറിയിൽ പിടിച്ചിട്ടതാണു് ഇതിനു കാരണമെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സ്ഥലമില്ലാഞ്ഞാൽ ആലയിൽ ആടുകളെ എന്നപോലെ ഭ്രാന്തന്മാരെ ഒന്നിച്ചു മേയ്ക്കുകയോ! ഉള്ള സ്ഥലത്തേക്കു വേണ്ടവരെ സ്വീകരിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. മാറ്റവരെ ഉടമസ്ഥന്മാർ ആവുംവിധം നോക്കുമായിരുന്നു. ഭ്രാന്തിനുള്ള ചികിത്സ ഭ്രാന്തന്മാരെ ഒന്നിച്ചു ഒരു മുറിയിലിട്ടു പൂട്ടി പരസ്പരം ഉപദ്രവിപ്പിക്കുകയായിരിക്കുമോ? ഈ പുതിയ ചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും ഉടയവനും ആരാണു്? അപരിഷ്കൃതവും അപഹാസ്യവുമായ ഈ നീചകൃത്യം നില നില്ക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെന്റിനു ലജ്ജയില്ലേ? നാലുപുറവും മതിൽകെട്ടി ഇവരെ അതിനുള്ളിലാക്കിയാലും അഴിക്കിട്ടും കടിയ്ക്കാനോ പിടിക്കാനോ വരുമ്പോൾ മറ്റേ ആളോടു് ഓടുകയെങ്കിലും മാറുകയെങ്കിലും ചെയ്യാമല്ലോ. ഭ്രാന്തന്മാരായാലും കടികൊണ്ടാൽ അവർക്കും തീച്ചയായും വേദനയുണ്ടാകും. അതു സമയത്തു സുബോധം വരും. അപ്പോൾ ഒന്നു മാറി നില്ക്കുവാൻകൂടി സ്ഥലമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ കടി കൊള്ളുകയല്ലാതെ എന്താണു നിവൃത്തി! ഭ്രാന്താസ്പത്രി കണ്ടാൽ അതിലെ അതിഥികളേക്കാൾ ഭ്രാന്തു ആതിഥേയന്മാർക്കാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അഥവാ ഭ്രാന്തു് എന്താണു് ഭ്രാന്തൻ ആരാണെന്നതന്നെ ആർക്കറിയാം. ഭ്രാന്തു് എവിടെ തുടങ്ങി. സുബോധം എവിടെ അവസാനിച്ചു എന്നതുതന്നെയും വാദവിഷയമാണു്.

എന്തായാലും ഭയങ്കരമായ ഒരു രംഗമാണു് അവിടത്തെ ഭ്രാന്താസ്പത്രി. അവിടത്തെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹൃദയമില്ലാത്ത യന്ത്രച്ഛായയുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടുന്ന ഗവൺമെന്റിനല്ലാതെ കേൾക്കുന്നവർക്കും തീച്ചയായും സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ അവിടത്തെ ദാരുണ സംഭവങ്ങളൊന്നും പറയേണ്ട മാതിരി ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതു പറയുവാനുള്ള ശക്തി എനിക്കില്ലാ, വാക്കുകൾക്കുമില്ല. ഞാൻ എന്റെ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു ഗവൺമെന്റിനോടു കേണപേക്ഷിക്കുന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ—ഇല്ലെങ്കിൽ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കി—കാരോ ആൾക്കും കാരോ മുറി വീതം കൊടുക്കണമെന്നു്. അതിനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ആ ഭ്രാന്താലയമേ വേണ്ടാ എന്നെ വയ്ക്കണം എന്നു്. അല്ലെങ്കിൽ അപമാനവും ആപത്തും ആളിപ്പിടിക്കുമെന്നു്. സാധാരണപോലുള്ള ഒഴുക്കനും പരുക്കനുമായ മറുപടി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഞാൻ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. E. Ikkanda Warriar: – Sir, I support this motion. I do not propose to make a big speech and to get out of the good impression created by my Honble friend, the Member for Mulakunnathukavu. I only beg to submit that every word of what he said is quite true. I am one of the honorary visitors of that asylum. This is one of the said experiences which we were feeling everyday. I think, Sir, if you are pleased to call for the remarks of the visitors noted in the book kept there, you will note that one of the crying needs of this institution is want of accommodation. In small rooms measuring 6' x 6' four to six patients are put and it is no exaggeration to say that there is not a single lady lunatic patient in that asylum whose ears are not cut or nose smashed to pieces. Such is the state of affairs. If you chance to go to Trichur, I would personally request to go and see the place yourself. It is impossible to describe the state of affairs there. Even my friend was not able to visualise the existing state of affairs. With these few words, I very heartily support the motion.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഉണ്ണി:—സർ, മിസ്റ്റർ രാമൻ മേനോൻ തൃശ്ശൂരിലെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയെപ്പറ്റിയെങ്കിലും കുറച്ചുസമയത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അധികം സാരമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ആ ഭ്രാന്തശാലയുടെ ശരിയായ സ്ഥിതി കണ്ടറിയുന്നതിനു് അതിനകത്തു കടന്നുപോയാൽ തീച്ചയായും ഭ്രാന്തന്മാരായിട്ടതന്നെ മടങ്ങി വരുമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. അതിനുള്ളിൽ ഉദ്ദേശം ഫ്രാക്ടമേലും ക്രമം—നു് അകവും ആളുകളെ അടച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ദുർല്ലഭം ചില മുറികൾ ഒഴിച്ചു് മറ്റുള്ള കാരോ മുറിയിലും കുറഞ്ഞതു് മൂന്നു രോഗികൾ വീതം അടച്ചിട്ടുണ്ടു്. എതു കാലത്താണു് (Lunatic Asylum) ലൂണാറിക്കു് അസൈലം എന്നതു മാറി (Mental Hospital) മെൻറൽ ഹൊസ്പിറൽ ആക്കിയതെന്നും, അതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോഴും അതു് വെറും ഒരു അസൈലം അല്ലാതെ ഹോസ്പിറലാണെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. ഞാൻ കുറെക്കാലം ഗവൺമെണ്ടിനാൽ വിശ്വയിക്കപ്പെട്ട സന്ദർശകൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ പോയിട്ടുണ്ടു്. കാരോ തവണയും ഞങ്ങൾ അവിടെ പോയി യോഗം കൂടുമ്പോൾ സ്ഥലം പോരാ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുക പതിവാണു്. ചില മുറികളിൽ ആറും അതിൽ കൂടുതലും ആളുകളെ അട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ തമ്മിൽതല്ലു ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അതിനകത്തു കയറിനോക്കിയാൽ ഏതൊരു മനുഷ്യന്റേയും ഹൃദയം പിളരാതിരിക്കുകയില്ല. അരയിൽ വസ്ത്രമില്ലാതേയും, അംഗഭംഗത്തോടുകൂടിയും ചില കൂട്ടരെ കാണാം. ചിലരോട് ഭിക്ഷയെന്നു ചോദ്യം ചെയ്യാലും മൌനവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയേ ഉള്ളു. മറ്റു ചിലർ വെറുതെ ഇരുന്നു പാട്ടും പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈവകരോഗങ്ങൾക്കു സാധാരണയായിട്ട് ഔഷധം മാത്രമല്ല നല്ലവെള്ളവുംകൂടി സമൃദ്ധിയായി വേണം. ചിത്തഭ്രമക്കാർക്കു ജലധാര നടത്തിയാൽ കുറച്ചൊക്കെ ശമനമുണ്ടാകും എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു കിണറ്റിൽ കുറച്ചുവെള്ളം ഉണ്ട്. അതു ദിവസത്തിൽ ഒരു തവണയെങ്കിലും കോരോരുത്തരേയും കുളിപ്പിക്കാൻ മതിയാകുന്നതല്ല. ഈ സ്ഥാപനം പേരിനു മാത്രംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ട എന്നു വക്കുകയാണു നല്ലതു്. കൊച്ചീ രാജ്യത്തുള്ളവർ ഈ സ്ഥാപനത്തെ കുറിച്ചു പറയുകയില്ലെങ്കിലും പുറത്തുള്ളവരാരെങ്കിലും വന്നു കണ്ടാൽ അവർ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്ന അഭിപ്രായം വളരെ ചീത്തയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു കൂടുതൽ ദൃഷ്ടിവക്കണമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

നമ്മുടെ ബഡ്ജറ്റു തന്നെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ (Dietary charge) ഡയററി ചാർജസിനു് 6250 ഉറുപ്പികയാണു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. മാസം 1200 ഉറുപ്പികയെങ്കിലും വേണം നൂറിൽ ചിലപ്പോൾ ആളുകളുടെ ചിലവിനു്. ഈ നിലയിൽ ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യകൊണ്ടു് ആശുപത്രിയിലെ രോഗികൾക്കു ക്രമമായി ഭക്ഷണം മുതലായവ കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വേണ്ടുംവണ്ണം നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം അതു വേണ്ട എന്നു വക്കുകയായിരിക്കും ഉത്തമം. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുള്ളൂർക്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പരുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:—സർ, ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു സംഭവം, അതെ, തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ നടക്കുന്നതായി വിവരിച്ച ആ സംഭവം കൊച്ചീരാജ്യഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇവിടെയുള്ള മെമ്പർമാരിൽ അധികംപേർക്കുമെന്നോണം എനിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജീവനുള്ള ആളുകളെ ഒരു മുറിയിൽ അടച്ചു് തമ്മിൽ തല്ലിച്ച കഷ്ടതയനുഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഇവിടെ കേൾക്കുവാനിടയായതു്. ഇത്ര ദയനീയമായ ഒരു സംഭവം ദിവാൻ പ്രസിഡൻറവർകളും ഇപ്പോഴായിരിക്കും ധരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഒരു ചെറിയ കാര്യമല്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ദയവു ചെയ്തു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറും ദിവാൻ പ്രസിഡൻറവർകളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവച്ചു പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അപേക്ഷയാണ് എനിയ്ക്കുള്ളത്. ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഗൌരവം എത്രയാണെന്നും, ഇതിൽ എന്തൊക്കെയാണ ഗവൺമ്മെന്റു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതെന്നും ആലോചിപ്പിനും സമയം കളഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇതുയും അപൽക്കരമായ കരു സംഭവം ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽവച്ചു നടക്കുന്നു വെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം പിടയ്ക്കുന്നു. ഈ സാധുക്കൾ ഇതുയും അപൽക്കരമാപണ്ണം മർദ്ദിതരാകാതിരിക്കുവാൻ ഗവൺമ്മെണ്ടു് അടിയന്തിരമായി വേണ്ട നടപടികളും നടത്തണമേ എന്നാണു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:—ട്രാന്താസ്റ്റ്രിയിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ നിയമസഭയിൽ പലേ അവസരങ്ങളിലും അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ അവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ഗവൺമ്മെന്റു് അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നു വാക്കു തരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പുന്നിട്ടും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കട്ടാകെ ചുമതലാബോധമില്ലാത്തവർ (Irresponsible) ആണെന്നു് ഗവൺമ്മെന്റു പറയുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. അപ്പോഴപ്പോൾ ഗവൺമ്മെന്റു വാക്കു തന്നിട്ടും ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിൽവച്ചു് ഞങ്ങളാണു് ഇറസ്പോൺസിബിൾ എന്നു പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ടു്. സ്വബോധമുള്ള ആളുകൾതന്നെ തമ്മിൽ കുത്തും കലയും നടത്തുന്ന ഇക്കാലത്തു് സ്വബോധമില്ലാത്ത ആളുകളിൽ നാലോ അഞ്ചോ പേരെ കുന്നിച്ചു് ഒരു മുറിയിലിട്ടടച്ചു് അവർക്കു ചില അംഗഭംഗങ്ങൾകൂടി വരുത്തിച്ചേരുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമ്മെൻറിനെ ഒരു ചുമതലാബോധമുള്ള ഗവൺമ്മെൻറാണെന്നു പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു രുമില്ല. എപ്പോഴും പണമില്ല, പണമില്ല എന്നുള്ള കുരാറു മറുപടിയാണു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടാറുള്ളതു്. എന്തെങ്കിലും കുറവുസരത്തിൽ ഗവൺമ്മെൻറിനോടു ധരിപ്പിക്കുന്ന വിഷയം ചെയ്യുവാൻ കുറുക്കമില്ലെന്നു് ഇതുവരെ ഗവൺമ്മെൻറു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ കുറുക്കമില്ലെന്നു് എപ്പോഴെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ കുറു വിഷയവും ഞങ്ങൾക്കു് ഇവിടെ വന്നു പറയാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണു്; നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശവും ശരിയാണു്; ഗവൺമ്മെൻറു് അതിന്റെ പ്രിൻസിപ്പിൾ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു; പക്ഷേ പണമില്ല" എന്നാണു് ഗവൺമ്മെൻറു പറയാറുള്ള മറുപടി.

എന്തെങ്കിലും കുറു വിഷയത്തിനു ഗവൺമ്മെൻറിനു് കുറിക്കലും പണമില്ലെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (ഹിയർ, ഹിയർ) ന്യായമായ ഭരണം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടതായ പണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു ഗവൺമ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഭണ്ഡാരത്തിലെ പണം മുഴുവൻ ചിലവു ചെയ്തു

വാനുള്ള ബഡ്ജറ്റുണ്ടാക്കുന്നതു് പരിഷ്ക്കൃത ഗവൺമെൻറുകളാണോ? എന്തെല്ലാം പരിഷ്ക്കാരങ്ങളാണു വേണ്ടതെന്നുള്ളതിനു് ആദ്യമായി ചിലവുകളുടെ കായ്മത്തിൽ ഒരു കായ്മപരിപാടി ഉറപ്പിച്ചു് സാരമായ ബാക്കിവരുത്തുവാനുള്ള സംഖ്യയ്ക്കു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വേണ്ടി അന്നത്തെ സ്ഥാനാമാജികന്മാരെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു് നടത്തുന്നതല്ലേ ഒരു ഗവൺമെൻറിന്റെ മുമതല. ഇന്നു് ഈ മെഡിക്കൽ വകുപ്പു് സംബന്ധിച്ചു ഉപക്ഷേപങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം സഭ്യനിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള—ഒരാൾക്കു് ആശുപത്രി വേണം; ഒരാൾക്കു് റൂറൽ ഡിസ്പെൻസറി വേണം; ഒരാൾക്കു മരുന്നു വേണം; ഒരാൾക്കു കിടക്കുവാൻ കിടക്കയില്ല; ഒരാൾക്കു ബത്ത കിട്ടുന്നില്ല എന്നിങ്ങിനെയുള്ള—പല വിധ ആവലാതികളും ഇതിനു മുമ്പായിട്ടു് ഗവൺമെൻറിനെ ധരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാറ്റിനുംകൂടി ഗവൺമെൻറു പറയുന്ന മറുപടി "ഫണ്ടില്ല" എന്നുള്ളതാണു്. ഇതു് ഒരു വലിയ സങ്കടാവസ്ഥയാണു്. ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവൺമെൻറിനെറ ആദ്യത്തെ മുമതല രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുക എന്നുള്ളതല്ലേ? (ഹിയർ, ഹിയർ) അതിനു വേണ്ട പണം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഗവൺമെൻറു ഗവൺമെൻറാണോ? (ഹിയർ, ഹിയർ) ഒരു ഗവൺമെൻറിനു കഴിച്ചു കൂടാത്ത രണ്ടപ്പെൻസിപ്പിറ്റിസിൽ ഒന്നല്ലേ രോഗചികിത്സ എന്നുള്ളതു്; മറ്റതു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസവും. ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നതല്ലേ രോഗികളെ ചികിത്സിയ്ക്കുകയെന്നതു്? അതിനു പണമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ വളരെ കഷ്ടം തന്നെയാണു്.

ഉദ്യോഗിലെ സിവിലാസ്പത്രിയെ വീക്ഷണം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു; അവിടത്തെ ആശുപത്രിയെ പരിഷ്ക്കൃത രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു; വേറെ പല ആശുപത്രികളുടേയും ആവശ്യത്തിന്നായി ആറായിരവും, ഏഴായിരവും ഉറപ്പിക ചിലവാക്കി എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞതു. അതെല്ലാം ശരിതന്നെയാണു്. ഈ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ മൂന്നോ നാലോ അന്തേവാസികൊല്ലം മുമ്പു മുതൽ കണ്ടുവരുന്ന ഈവക അഭിമതികളെ സംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെൻറു് ഇതുവരെ എന്തു പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ സാധിയ്ക്കുമോ? അവിടെ കുടിയ്ക്കുവാൻ വെള്ളമില്ല എന്നു സംഗതി പലേ അവസരങ്ങളിലും ഇവിടെവച്ചു് അന്നത്തെ മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാനും, ചെയർമാനായിരുന്ന ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ വാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനേറ്റും ഫലം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഇതുപോലെ കായ്മമായിട്ടുള്ള സംഗതികൾ വരുമ്പോൾ, അനാവശ്യ ചിലവുകളെല്ലാം മാറ്റിവച്ചു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് അത്യാവശ്യവും സഹായവുമായി തീരുന്ന സംഗതികൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം. എത്രത്തോളം സംഖ്യ വരവുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് അതിൽ ശമ്പളമായി വീതിക്കേണ്ട ഉറപ്പിക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കഴിച്ച ബാക്കിയുള്ളതു മാത്രമേ വകയിരുത്തുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറ്റിലും ന്യായമായ ബഡ്ജറ്റാണെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്നു പ്രത്യേകമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, the present condition of the Mental Hospital, Trichur, is not very far from what has been described by the Hon'ble Members opposite. Ever since I took charge of the Department, I have brought this fact several times to the notice of the Government and I also took the former Diwan to the Hospital to see its condition. The difficulty was whether the hospital should be located there or shifted to some other place outside the town the land available there being only 3½ acres in extent and as a modern mental hospital requires one acre for five patients since they are not intended as cells but also for walking accommodation. It was decided to have an extensive plot of land and build the hospital on modern lines. Originally, the building put up there was intended to accommodate ten or fifteen persons. Since then, there has been of recent years, an increase in the number of patients and Government put up three additional wards to accommodate 30 or 40 patients more. Notwithstanding this, the number of patients has increased and the present number is about 130. When the idea of increasing the accommodation was proposed to the Government, the Members of this House suggested that the hospital should be shifted away from Trichur and a committee was constituted for this purpose. Several proposals were made by the committee one of which was to acquire a small plot of land adjoining the present hospital and the other to shift it altogether about 2 miles away from the place, and a suitable site was selected a mile away from Trichur. Acquisition proceedings are going on and I believe the land will be taken over charge very soon. For putting up and planning of the necessary building it will take some time. Therefore, Government thought as an immediate measure it would be better to improve the condition there and make additional accommodation just as a stop-gap arrangement. The permanent shifting of the Mental Hospital to the Olarikkara site has been ordered. Buildings will be constructed there in the near future, and the whole of the hospital will be shifted to that site when I hope that an up-to-date hospital with all necessary equipments will be ready.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—On a point of information, Sir. May I know when will the shifting to the Olarikara site be completed ?

Dr. D. Raghavendra Rao:—I cannot commit the Government to any definite date.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. T. S. Narayana Ayyar:— Acquisition proceedings are already over. The proposed site is nearly 3 times that of the present one. The construction will be proceeded with as soon as possible.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ:— ബഹുമാന്യനായ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനവർകളുടെ ഉക്കായ്മത്തിലെ സമാധാനവും ബാക്കി സംഗതികളുമെന്നപോലെ തെല്ലുകിലും തൃപ്തികരമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ എനിയ്ക്കു വിഷമമുണ്ട്. എന്നോ ഒരു കാലത്തു് എവിടേയ്ക്കോ ഒരു ദിക്കിലേക്കു ഭ്രാന്താശുപത്രി മാറിയേക്കാമെന്നും, അന്നു് അവിടെ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞാൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരല്ല ആ ഭ്രാന്തശാലാനിവാസികൾ. ഈ കായ്മത്തിൽ ഉടനടി, വരുന്ന ഓണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ, എന്തെങ്കിലും കായ്മായ വിധം ഒന്നു ചെയ്യാമെന്നു തീച്ചയായും ഗവൺമെൻറ് ഏല്ക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ അല്പതൃപ്തനായിട്ടെങ്കിലും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിയ്ക്കാം. അപ്രകാരം വരുന്ന ഓണത്തിനുതന്നെ അവർക്കു്, ആ ഭ്രാന്തന്മാർക്കു വെവ്വേറെ മുറികളിൽത്തന്നെ ഇലവച്ചു ചോറുകൊടുക്കാനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാം; ഞാൻ ഏറെ എന്നു പറയുവാൻ വൈദ്യവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പ്രസ്സുചെയ്യണമെന്നും, തൻറോടം തീരെ വിട്ടിട്ടില്ലാത്ത അനുദ്യോഗസ്ഥ വിഭാഗത്തിൻറെയെങ്കിലും ദുഷ്ടമായ അഭിപ്രായത്തെ സുവ്യക്തമാക്കണമെന്നുതന്നെയാണു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. വോട്ടിനിടുവാൻ വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Motion was put and carried.

Motion No. 51.

Mr. P. Raman Menon:—*To reduce the allotment of Rs. 50,042 for Leper Hospital by Re. 1. (To point out the necessity for stricter supervision in the affairs of the Leper Hospital and for sending therein all the lepers that are wandering outside.)*

ഭ്രാന്തന്മാർ പുറത്തു് ഓടിനടക്കുന്നുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ജനസമൂഹത്തിനു് ആകെ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭയം പരിഭ്രമത്തേക്കാൾ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്തതും, അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ളതുമാണു കുഷ്ഠരോഗികൾ തെരുവുകളിൽകൂടി ഓടിനടക്കുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി. ഒരോ അവസരങ്ങളിൽ ഉത്സവങ്ങൾ, പൂരങ്ങൾ, പെരുന്നാളുകൾ ഇങ്ങിനെ ജനത്തിരക്കുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ കണ്ടുവരാവുള്ള നിരാലംബരായ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽനിന്നനുഭവിച്ച ഹൃദയവേദനകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഓരോ ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ അമ്പലനടകളിലും പെരുന്നാൾകാലത്തു പള്ളി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നടകളിലും വന്നുകൂടുന്ന അത്തരക്കാരെക്കണ്ടാൽ ഇരുവളരെ കുഷ്ഠരോഗികളുണ്ടോ നമ്മുടെ കൊച്ചിയിൽ, അഡൂരിൽ അതിഗംഭീരമായ ലെപ്പർ അസൈലം നിൽക്കുന്നുള്ള കൊച്ചിയിൽ എന്നു സംശയിക്കുന്നതരത്തിലാണ് അവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകാണുന്നത്. ഇതു ഞാൻ പലപ്പോഴും വളരെ ഹൃദയവേദനയോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാഴ്ചയാണ്. നമ്മുടെ കൊച്ചി രാജ്യത്തു വലിയ ഒരു കുഷ്ഠരോഗാശുപത്രിയും അതിനുവേണ്ടി വലിയ ചിലവും ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനകത്തുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം കുഷ്ഠരോഗികളെ പുറത്തെങ്ങുംതന്നെ കാണുന്നുണ്ട്. ആശുപത്രി നമ്മുടേയും രോഗികൾ അവരുടേയുമായിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഒരുകായ്മ്മതീർച്ചയാണ്. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ, ഹെൽത്തു ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം, ആ വകുപ്പിനു മാത്രം ഉണ്ടായാൽ പോരാ എന്നാണെങ്കിൽ, കുഷ്ഠരോഗികളെയെല്ലാം പിടിച്ചു് ഒരു ദിക്കിൽ സ്ഥാപിക്കുകതന്നെവേണം. ആധുനിക സമ്പ്രദായപ്രകാരം ഒരോ കുഷ്ഠരോഗികൾക്കും വിസ്താരമുള്ള ഒരോ മുറി വേണം. അതിനുള്ള സ്ഥലമില്ലാ എന്നുള്ളതൊന്നും തക്ക സമാധാനമല്ല. കൊച്ചീരാജ്യത്തു വെളിമ്പറമ്പുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. അനാവശ്യത്തിനും ആഡംബരത്തിനും വേണ്ടപ്പോഴൊക്കെ വേണ്ടതിലേറെ പണവുമുണ്ട്. കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു പരിഷ്കരിച്ച ബങ്കളാവുകളൊന്നും വേണ്ട. കിടന്നു പൊറുക്കാനുള്ള മുറികളേ വേണ്ടൂ. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ രോഗം മാറാത്തതാണ്. മരിച്ചാലുംകൂടി മാറാത്ത സാധനമാണ് അവരുടെ കയ്യിലുള്ളതു്. സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ അധിപതിതന്നെയാണ് കുഷ്ഠം. അതിനു സ്വാതന്ത്ര്യസഞ്ചാരം അനുവദിച്ചുകൂടാ. അതുകൊണ്ടു് സ്ഥലമില്ലെങ്കിൽ സ്ഥലമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് അവരിൽനിന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ആപത്തുവരാതെ സൂക്ഷിക്കണം. അതു ഗവൺമ്മെണ്ടിൻറെ പ്രാഥമികകർത്തവ്യങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായതാണ്. ഒഴിച്ചുവിട്ടാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് കുഷ്ഠരോഗികളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം അസംഖ്യങ്ങളും വിപുലതരങ്ങളും അപരിഹാര്യങ്ങളും ആയിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള പകച്ചവ്യാധിയുള്ളവരെ കാണുന്നതു്, തൊടുന്നതു് എന്നു വൈദ്യവിദഗ്ധന്മാർ ഉറച്ചു പറയുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയ്ക്കുകയും, റോഡിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, നമ്മുടെ വീടുകളിൽ ധർമ്മത്തിനു വരികയും, ജനക്കൂട്ടത്തിൽച്ചേർന്നു സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്യാൻ പാടുണ്ടോ നിവൃത്തി; ആരാണതിനുത്തരവാദി. അവർക്കു ധർമ്മംകൊടുക്കാതിരിയ്ക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. അതും കടുധർമ്മമായിരിക്കും.

ഇനി തൃശ്ശിവപേരൂർപട്ടണത്തിൽ വെറുതെ റോഡിൽക്കൂടി നടന്നു പോകുകയാണെങ്കിൽ വഴിയിലെല്ലാംതന്നെ കുഷ്ഠരോഗികളെ ഏറെക്കുറെ കാണാതിരിയ്ക്കുകയില്ല. അവിടത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട തെരുവുകളിലെ വളവുകളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ഭയങ്കരീയമായ വിധത്തിൽനിലവിളിയ്ക്കുന്നവരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൽപലരും കുഷ്ഠരോഗികൾതന്നെയാണ്. അവരിൽ അധികംപേരും രോഗംവന്നു ചീഞ്ഞലിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും ആണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ പുറത്തു് കൊടിനടക്കുന്നതിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ആപത്തുകൾ എപ്രകാരമുള്ളവയാണെന്നുംകൂടി ആരോഗ്യത്തിന്റെ അധിദേവന്മാരായ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ കനാലോചിയ്ക്കണം. ഈ ഹെൽത്തുവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനും മറ്റു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ഇതൊന്നും കാണാതെകണ്ടോണിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു പായുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവർ അതു കണ്ടിട്ടുപോലും ഇതുവരെ യാതൊന്നും ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഇനിയെങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ടു വേണ്ടും പോലെ ചെയ്യിയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ കായ്മത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കുന്നു് ഉടനെ ഗവൺമെൻറു ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രബലമായ പ്രതിഷേധത്തെ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നു് ബഹുമാന്യന്മാരായ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരോടു് എനിയ്ക്കുപേക്ഷയുണ്ടു്. ഈ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടുവാനിടവരുന്നതായാൽ ഉദ്യോഗനിലയെ തല്ക്കാലത്തേക്കു വിസ്മരിച്ചു ട്ടഷറിബഞ്ചിലുള്ള ബഹുമാന്യന്മാരും മനുഷ്യത്വത്തെ മറക്കാതെ, സഹോദരസ്നേഹത്തോടും ഭൂതദയയോടുംകൂടി നിങ്ങളും ഞങ്ങളോടൊപ്പംതന്നെ കൈകനിച്ചു പൊന്തിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു് ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡലത്തിലെ മഹാന്മാരോടും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, at present, there is no regulation which compels lepers, by any law of the land, to be taken into the leper asylum and according to the recent survey made by the Leprosy Expert of the Government of India, the number of lepers in the State, though calculated according to the recent census to be 800, is somewhere about five to six thousand. Sir, is it possible to lock up all these lepers inside an asylum and maintain them at public expense? The allotment for dietary charges is calculated at the rate of Rs. 10 per month, which means they are dieted, clothed and all incidental expenses met. Though the original contract was Rs. 12 per head, due to the fall in the price of commodities, I represented the matter to the authorities of the Salvation Army and they consented to reduce the amount to Rs. 10, and it is working on that basis. Accommodation in that hospital was originally intended for 200 inmates and in order to allow admission to more patients, we have now fixed the number at 300. In leprosy, to have efficient treatment, it is not very good to gather them together in insufficient space. The chance of recovery of such persons will be minimised if we house them in insanitary conditions. As regards the number of leper patients we see on public roads, I may say for the information of the House that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

those are not cases of leprosy which are infectious. Though these are burnt-out persons and look ugly, they are not really cases of leprosy which infect others. There are even students, found out during examination by the medical inspectors of schools, infected with leprosy. It is such people who ought to be treated in the initial stages. The people whom we see burnt-out are not people who will infect others. It will not be possible for any Government to tackle this problem unless the public at large will come to help. And, I may say for the information of the House, that for the treatment of lepers in the State, there are about 8 leper clinics where free treatment is given on modern lines. Several people are now resorting to this method of treatment. Next year, it is proposed to launch on a scheme by training a medical officer in the Tropical School of Medicines at Calcutta who will tour round and make house to house examination and instruct the people to go to the nearest medical institution to get themselves treated. Beyond this, I do not think Government will be in a position to launch on a bigger scheme. I may say that of all the States, I do not think there is any other state that has tackled this problem in the way we have done.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻ മേനോൻ:—എന്റെ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാകു ന്ന അവസരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു വളരെ അധികം മു ന്നോക്കമാണ് ഇപ്പോൾ പോയിട്ടുള്ളതു്. ഇതിനു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച ഭ്രാ ന്തന്മാരുടെ കാര്യം പോലെയല്ല ഈ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ സ്ഥിതി. ബഹു മാന്യനായ വൈദ്യവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞതു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് പല രും കുഷ്ഠരോഗികളാണോ എന്നു സംശയിക്കത്തക്ക ഒരു നില കൈവന്നി ട്ടുണ്ടെന്നും, അത്രത്തോളം കുഷ്ഠരോഗം ഈ രാജ്യത്തു വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മുമ്പു് ഇവിടെ വ്യാ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന കുഷ്ഠരോഗികൾ ഇപ്പോൾ എ ണ്ണായിരത്തോളമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പല സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കും നമ്മി ൽ ചിലർക്കുതന്നെയും കുഷ്ഠരോഗമില്ലെ എന്നു സംശയിക്കത്തക്ക നിലയി ൽ ആ ഭയകര വ്യാധി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ്. ഇതിനെ ഇല്ലാതാ ക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെ ൻറ് അവരോടു സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുവോ ? പിന്നെ കുഷ്ഠരോഗികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നിയമം വേണമെന്നും അതിപ്പോഴില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. നിയമമുണ്ടാക്കുവാൻ വല്ല പ്രയാസവുമുണ്ടോ ? അനാവശ്യമായ എത്ര നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടു് ഇതിനു വേണ്ടതുണ്ടാ ക്കിയില്ല? ഭയകരമായ ഒരു നില നാട്ടിൽവന്നിട്ടും വ്യാ കുഷ്ഠരോഗി കൾ അടുത്ത കാലത്തു് വ്യാ ആയിട്ടുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടും ബാക്കിയു ള്ളവക്കെങ്കിലും അതു ബാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കുവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കഴിവുള്ള നിയമവിദഗ്ധന്മാർ ഈ നാട്ടിലില്ലേ? ഈവക കാര്യങ്ങളൊന്നും മൂടിവയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. നിയമമില്ലെങ്കിൽ അതിന് ഉടനെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കണം; പണമില്ലെങ്കിൽ പാഴ്ചിലവുകളെല്ലാം കുറെക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും നിറുത്തിവച്ചു പണമുണ്ടാക്കണം. രാജ്യം മുഴുവനും കുഷ്ഠരോഗപ്രവാഹത്തിൽ ആണ്ടു പോകുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയോ ഗവൺമെൻറിന്റെ കർത്തവ്യം? എല്ലാം നിറുത്തിവച്ചും എന്നാവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കണം. ആരോഗ്യവകുപ്പിനെക്കാളും രാജ്യത്താണ് ആരോഗ്യം വേണ്ടതു്. അതിനു തക്കവണ്ണം വേണ്ടതൊക്കെ ഉടനെ ചെയ്യാമെന്ന് ഏല്ക്കുന്ന പക്ഷം തല്ക്കാലം സമാധാനപ്പെടാം. അതിനുള്ള ദയവുണ്ടാകുമോ എന്നാണു ചോദിക്കുന്നതു്.

Motion was, with leave, withdrawn.

The Demand under Medical minus Re. 1 put and carried.

16 — Medical — Cranganur — Rs. 5,880.

Dr. D. Raghavendra Rao:— Sir, I rise to move for a grant of Rs. 5,880 under 16 — Medical — Cranganur.

Demand put and carried.

24 — Ayurveda — Rs. 15,818.

Mr. K. Achyuta Menon:— Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 15,818 under 24 Ayurveda. I do not want to make a speech at all. The Hon'ble Members would have found that my demand last year was only Rs. 13,900 and that my demand this year is in excess of last year by about Rs. 2,000. The two main items of increase have been mentioned in the Finance Member's Speech and they are increased provision for the purchase of instruments and provision for the payment of an honorarium to the Superintendent of the Hospital. I request the House to grant this amount.

Motion No. 52.

Mr. T. K. Nayar:— *To reduce the allotment of Rs. 5,325 for supplies by Re. 1. (To request the Government to make arrangements to supply medicines to the Panchayat Vaidyasalas from the Rama Varma Central Ayurvedic Hospital.)*

സർ, തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല സ്ഥാപിക്കുവാനായിട്ട് ഇതിനുമുമ്പു് നിയമസഭയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ ഗവൺമെൻറിനോടപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം ഇന്നത്തെ പഞ്ചാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly